

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.4.2018
COM(2018) 234 final

2018/0111 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (wersja
przekształcona)**

{SWD(2018) 127 final} - {SWD(2018) 128 final} - {SWD(2018) 129 final} -
{SWD(2018) 145 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Sektor publiczny w państwach członkowskich UE wytwarza bardzo dużą ilość danych, np. dane meteorologiczne, mapy cyfrowe, dane statystyczne i informacje prawne. Informacje te są cennym zasobem dla gospodarki cyfrowej. Nie tylko stanowią one cenny materiał źródłowy na potrzeby opracowywania opartych na danych usług i zastosowań, lecz przyczyniają się także do zwiększenia wydajności przy realizacji usług prywatnych i publicznych oraz do bardziej świadomego podejmowania decyzji. Z tego też względu od kilku lat UE promuje ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.

Dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego („dyrektywa w sprawie informacji sektora publicznego”) przyjęto w dniu 17 listopada 2003 r. Dyrektywa ta miała na celu ułatwienie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w całej Unii poprzez harmonizację podstawowych warunków ponownego wykorzystywania tych informacji i usunięcie najpoważniejszych barier dla ich ponownego wykorzystywania na rynku wewnętrznym. Wspomnianą dyrektywą wprowadzono przepisy dotyczące niedyskryminacji, pobierania opłat, umów o wyłączności, przejrzystości, udzielania licencji i praktycznych narzędzi służących wyszukiwaniu i ponownemu wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

W lipcu 2013 r. dyrektywę 2003/98/WE zmieniono dyrektywą 2013/37/UE, aby zachęcić państwa członkowskie do udostępniania w jak najszerszym zakresie materiałów będących w posiadaniu organów sektora publicznego. Zmienionymi przepisami wprowadzono obowiązek umożliwienia ponownego wykorzystywania powszechnie dostępnych danych publicznych, rozszerzono zakres dyrektywy o dokumenty¹ z bibliotek publicznych, muzeów i archiwów, ustanowiono domyślną zasadę, zgodnie z którą wysokość pobieranych opłat powinna być ograniczona do kosztów krańcowych związanych z reprodukowaniem, udostępnianiem i rozpowszechnianiem informacji, a także zobowiązano organy sektora publicznego do większej przejrzystości w kwestii zasad i warunków pobierania opłat, które stosują. Dyrektywę zmieniającą transponowało do prawa krajowego wszystkie 28 państw członkowskich UE.

W art. 13 dyrektywy wezwano Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu stosowania dyrektywy oraz do przekazania wyników tego przeglądu wraz z ewentualnymi propozycjami zmian przed dniem 18 lipca 2018 r. Komisja przeprowadziła wspomniany przegląd i w jego następstwie opublikowała sprawozdanie oceniające². W sprawozdaniu stwierdzono, że dyrektywa nadal przyczynia się do realizacji głównych celów polityki, jakie przed nią postawiono, lecz także wskazano na istnienie szeregu kwestii, którymi należy się zająć, aby w pełni wykorzystać potencjał, jaki tkwi w informacjach sektora publicznego, z korzyścią dla europejskiej gospodarki i europejskiego społeczeństwa. Kwestie te obejmują: zapewnienie dostępu w czasie rzeczywistym do danych dynamicznych za pośrednictwem odpowiednich środków technicznych, zwiększenie podaży danych publicznych o wysokiej

¹ Termin „dokument” zdefiniowany w art. 2 dyrektywy należy rozumieć szeroko i jako taki obejmuje również takie pojęcia jak dane i treści.

² SWD(2018) 145.

wartości z myślą o ich ponownym wykorzystaniu, zapobieganie pojawianiu się nowych form umów o wyłączności, ograniczenie stosowania wyjątków od zasady pobierania opłat odpowiadających kosztowi krańcowemu oraz wyjaśnienie relacji między dyrektywą w sprawie informacji sektora publicznego a niektórymi powiązanymi instrumentami prawnymi.

Niniejszy wniosek ma na celu uwzględnienie powyższych kwestii, dostosowując przepisy dyrektywy do najnowszych zmian w dziedzinie zarządzania danymi i ich wykorzystywania. Głównym celem inicjatywy jest przyczynienie się do wzmocnienia unijnej gospodarki opartej na danych poprzez zwiększenie ilości danych sektora publicznego dostępnych do ponownego wykorzystania oraz zapewnienie uczciwej konkurencji i łatwego dostępu do rynków powstałych w oparciu o informacje sektora publicznego, a także zwiększenie skali transgranicznych innowacji opartych na danych.

Przegląd dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego stanowi jednocześnie ważny element inicjatywy w sprawie dostępności i ponownego wykorzystania publicznych oraz publicznie finansowanych danych, zapowiedzianej przez Komisję w komunikacie w sprawie przeglądu śródkresowego realizacji strategii jednolitego rynku cyfrowego³.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek służy realizacji celów określonych w strategii jednolitego rynku cyfrowego oraz jest spójny z istniejącymi instrumentami prawnymi.

Jest on zgodny z obowiązującymi przepisami z zakresu ochrony danych osobowych, a mianowicie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych⁴ i ze zmienionymi przepisami dotyczącymi prywatności elektronicznej⁵. Nie ma wątpliwości, że związek między przepisami z zakresu ochrony danych osobowych a przepisami dotyczącymi ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego – w tym sensie, że zarówno organ sektora publicznego, jak i podmiot ponownie wykorzystujący informacje muszą w pełni przestrzegać przepisów o ochronie danych – stanowi ugruntowaną część prawa Unii.

Wniosek ma również na celu wyjaśnienie związku między dyrektywą w sprawie informacji sektora publicznego a prawem *sui generis* przewidzianym w art. 7 dyrektywy w sprawie baz danych⁶. Wniosek nie zmienia ochrony, jaką na mocy art. 7 przyznano organom sektora publicznego, które są producentami baz danych, ani też nie zmienia sytuacji prawnej istniejącej na gruncie obecnie obowiązującej dyrektywy, która uniemożliwia organom sektora publicznego wykonywanie prawa ochronnego *sui generis* w celu zakazania lub ograniczenia ponownego wykorzystania danych zawartych w bazach danych.

Niniejszy wniosek opiera się także na wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie swobodnego przepływu danych nieosobowych⁷, który – gdy zostanie przyjęty – zapewni bardziej konkurencyjny i zintegrowany wewnętrzny rynek usług przechowywania i innego

³ COM(2017) 228 final.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylającego dyrektywę 2002/58/WE (COM(2017) 10 final).

⁶ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych.

⁷ COM(2017) 495 final.

rodzaju przetwarzania danych, uzupełniając tym samym przepisy dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Stwarzając warunki sprzyjające poprawie dostępu do danych sektora publicznego w całej Unii oraz lepszemu ponownemu wykorzystywaniu tych danych, niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innych inicjatyw podejmowanych w ramach strategii jednolitego rynku cyfrowego.

Jest on spójny z wytycznymi, które Komisja opublikowała na temat wymiany danych między przedsiębiorstwami oraz między przedsiębiorstwami a sektorem publicznym⁸ w następstwie konsultacji publicznych zainicjowanych komunikatem „Budowa europejskiej gospodarki opartej na danych”⁹. Wspomniane wytyczne dotyczą wielu kwestii związanych z wymianą coraz większej ilości danych, często generowanych w sposób automatyczny przez maszyny lub procesy oparte na nowych technologiach, takich jak internet rzeczy (ang. *Internet of Things*, IoT).

Dostęp do danych sektora publicznego i ponowne wykorzystywanie tych danych uznaje się za istotny czynnik prorozwojowy w dziedzinie analizy dużych zbiorów danych i sztucznej inteligencji. W tym kontekście niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie inicjatywy w zakresie superkomputerów nowej generacji, które są w stanie działać dziesięć razy szybciej niż najszybszy istniejący obecnie komputer i które będą potrzebne do przeprowadzania operacji rekombinacji, korelacji i scalania (na zasadzie *mashup*) coraz większej ilości danych. UE planuje zostać liderem w tej dziedzinie, inwestując ze środków publicznych kwotę 1 mld EUR na sfinansowanie wspólnego przedsięwzięcia mającego na celu utworzenie do 2023 r. sieci na potrzeby obliczeń wielkiej skali¹⁰.

Dyrektywa w sprawie informacji sektora publicznego stanowi instrument prawny umożliwiający wdrażanie polityki horyzontalnej, której celem jest ułatwienie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Jednocześnie pozostaje zgodna z przepisami sektorowymi określającymi warunki dostępu do danych i ich ponownego wykorzystywania w określonych dziedzinach.

Na przykład dostęp od odpowiednich danych generowanych w sektorze transportu i ich ponowne wykorzystywanie zapewniono dzięki przepisom dotyczącym świadczenia ogólnounijnych usług w zakresie informacji o podróżach multimodalnych¹¹. W sektorze energetycznym niedawny wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie energii elektrycznej¹² zawiera przepisy dające konsumentom możliwość udzielania osobom trzecim dostępu do swoich danych na temat zużycia, natomiast w sektorze gospodarki wodnej Komisja zaproponowała – w kontekście przeglądu dyrektywy w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – przepisy dotyczące wymiany danych dotyczących

⁸ SWD(2018) 125.

⁹ COM(2017) 9 final.

¹⁰ COM(2018) 8 final.

¹¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1926 z dnia 31 maja 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do świadczenia ogólnounijnych usług w zakresie informacji o podróżach multimodalnych.

¹² Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) (COM(2016) 864 final/2).

parametrów wody¹³. Podczas gdy wspomniane przepisy wprowadzono w odpowiedzi na problemy występujące w konkretnych sektorach i koncentrują się one na wybranych zbiorach danych, w niniejszym wniosku ustanowiono horyzontalne ramy zapewniające minimalną harmonizację warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego we wszystkich dziedzinach i sektorach.

Przedmiotowy wniosek jest również spójny z dyrektywą INSPIRE¹⁴ (na której się również opiera), którą ustanowiono prawne i techniczne ramy interoperacyjności na potrzeby wymiany danych przestrzennych będących w posiadaniu organów publicznych do celów polityki w dziedzinie środowiska oraz polityki i działań mających wpływ na środowisko. W rezultacie informacje przestrzenne wchodzą w zakres zarówno dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego, jak i dyrektywy INSPIRE. Dyrektywa INSPIRE, formalnie rzecz biorąc, koncentruje się jednak na usługach dostępu do danych, modelach interoperacyjności oraz obowiązkowej wymianie danych między organami administracji, natomiast dyrektywa w sprawie informacji sektora publicznego reguluje ponowne wykorzystywanie zbiorów danych przestrzennych, w tym warunki ponownego wykorzystania tych danych przez osoby trzecie. W celu zwiększenia pewności prawa w niniejszym wniosku zawarto wyjaśnienie związku między tymi dwiema dyrektywami.

Wniosek opiera się także na inicjatywach Komisji w dziedzinie otwartego dostępu i otwartej nauki, takich jak zalecenie w sprawie dostępu do informacji naukowej oraz jej ochrony¹⁵, które poddano przeglądowi w tym samym czasie co dyrektywę w sprawie informacji sektora publicznego. Jest on również uzupełnieniem działań, które wspierają rozwój narzędzi i usług stanowiących podstawę otwartej nauki oraz służą upowszechnianiu ogólnoeuropejskiego kanału dostępowego do zasobów w kontekście europejskiej chmury dla otwartej nauki.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Dyrektywę w sprawie informacji sektora publicznego przyjęto na podstawie art. 114 TFUE (art. 95 TWE), gdyż jej przedmiotem było właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i swobodny przepływ usług. Wszelkie zmiany tej dyrektywy muszą zatem posiadać tę samą podstawę prawną.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Oznacza to, że pozytywnie oceniono go w dwóch aspektach: pod względem kryterium konieczności, jak i kryterium wartości dodanej UE.

W oparciu o kryterium konieczności ocenia się, czy cele wniosku mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie nie są w stanie samodzielnie usunąć pozostałych przeszkód dla otwartego ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego i jednocześnie dostosować ram prawnych do zmieniającego się cyfrowego otoczenia społeczno-ekonomicznego. Rozbieżne krajowe rozwiązania prawne

¹³ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona) (COM(2017) 753 final).

¹⁴ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

¹⁵ C(2018) 2375.

najprawdopodobniej doprowadziłyby do osłabienia tendencji do coraz powszechniejszego ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w wymiarze transgranicznym, a zróżnicowane poziomy gotowości do wdrożenia koncepcji otwartych danych w poszczególnych państwach członkowskich UE uległyby tylko utrwaleniu lub pogłębieniu, co miałoby negatywny wpływ na jednorodność i konkurencyjność na jednolitym rynku cyfrowym. Proponowane działania są proporcjonalne, ponieważ interwencja na poziomie krajowym nie pozwoli osiągnąć takich samych rezultatów (zwiększenie ponownego wykorzystywania otwarcie dostępnych informacji sektora publicznego), a jednocześnie zapewniają konkurencyjne i niedyskryminujące warunki na całym jednolitym rynku. Proponowane działania można postrzegać jako kolejny krok w kierunku pełnej dostępności informacji sektora publicznego na potrzeby ponownego wykorzystywania, co stanowi cel polityki przyjęty przez państwa członkowskie już w 2003 r. i potwierdzony w 2013 r. Z drugiej strony, w odniesieniu do informacji naukowych wniosek ogranicza się do zapewnienia na gruncie prawa ponownego wykorzystywania danych badawczych, lecz tylko tych, które już publicznie udostępniono na podstawie obowiązków wynikających z prawa krajowego lub z umów z organami finansującymi działalność badawczą. We wniosku nie sformułowano jednego jednolitego zbioru przepisów regulujących tryb zapewniania dostępu do wszystkich informacji naukowych i ich ponownego wykorzystywania, pozostawiając uregulowanie tej kwestii w gestii państw członkowskich.

Wniosek oceniono również pozytywnie pod względem wartości dodanej UE. Aspekt ten wyraźnie potwierdzono w procesie oceny obecnej wersji dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego¹⁶, w wyniku którego stało się jasne, że jest ona postrzegana jako ważny instrument, odgrywający aktywną rolę w zachęcaniu organów krajowych do powszechnego udostępniania większej ilości danych sektora publicznego w całej UE oraz w tworzeniu ogólnounijnego rynku produktów i usług opartych na informacjach sektora publicznego.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 TUE, ponieważ zawiera przepisy, które nie wykraczają poza to, co jest konieczne do rozwiązania stwierdzonych problemów i osiągnięcia założonych celów.

We wniosku przewidziano wyważoną, a przy tym ukierunkowaną interwencję w ramach polityki. Ukierunkowując nowe wymogi na obszary, w których konieczna jest zmiana, wniosek ogranicza zbyteczne obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów w obszarach, w których zmiana nie jest konieczna lub jest trudna do wprowadzenia. Ponadto logika interwencji, którą przetestowano przy poprzednim przeglądzie dyrektywy (najpierw zapewnienie konkurencyjnego rynku na potrzeby ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, a dopiero potem stosowanie obowiązku dopuszczania ponownego wykorzystywania tych informacji), okazała się skuteczną strategią, gwarantującą osiągnięcie celów dla wszystkich grup organów, które kolejno włączano w zakres stosowania dyrektywy, zapewniając jednocześnie wystarczająco długi okres dostosowawczy.

Ocena skutków¹⁷ towarzysząca niniejszemu wnioskowi ustawodawczemu zawiera dodatkowe informacje dotyczące proporcjonalności i opłacalności przewidzianych w nim wariantów.

¹⁶ SWD(2018) 145.

¹⁷ SWD(2018) 127.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszym wnioskiem znacząco zmieniono dyrektywę 2003/98/WE i dodano szereg nowych przepisów. W celu zapewnienia jasności proponuje się zastosowanie metody przekształcenia. Mając na uwadze, że instrument będący przedmiotem przekształcenia to dyrektywa, z uwagi na spójność techniki prawodawczej oraz w celu ułatwienia państwom członkowskim transpozycji aktu prawnego niniejszy wniosek ma również formę dyrektywy.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Istniejącą dyrektywę w sprawie informacji sektora publicznego poddano ocenie w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT). Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa w procesie ewaluacji oceniono skuteczność, efektywność, spójność, odpowiedniość i wartość dodaną UE interwencji. Oceniono również skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe interwencji. Celem oceny było wskazanie możliwości ograniczenia kosztów regulacyjnych i uproszczenia istniejących przepisów bez wywierania negatywnego wpływu na realizację podstawowych celów polityki.

W sprawozdaniu oceniającym¹⁸ potwierdzono, że dyrektywa w sprawie informacji sektora publicznego zasadniczo dobrze funkcjonuje. Nadal przyczynia się do realizacji stawianych przed nią głównych celów politycznych, a mianowicie wspierania tworzenia rynku treści cyfrowych na potrzeby produktów i usług opartych na informacjach sektora publicznego, stymulowania transgranicznego wykorzystywania informacji sektora publicznego oraz zapobiegania zakłóceniom konkurencji na rynku UE. Jednocześnie dyrektywa ta wywiera pozytywny wpływ na przejrzystość, wzmocnienie pozycji obywateli i wydajność sektora publicznego.

W sprawozdaniu wskazano jednak również na istnienie szeregu kwestii, którymi należałoby się zająć, aby w pełni wykorzystać potencjał, jaki tkwi w informacjach sektora publicznego, z korzyścią dla europejskiej gospodarki i europejskiego społeczeństwa, a mianowicie: zapewnienie dostępu w czasie rzeczywistym do danych za pośrednictwem odpowiednich środków technicznych; zmniejszenie ograniczeń, w tym barier finansowych, jakim podlega ponowne wykorzystywanie danych publicznych o wysokiej wartości; uznanie, że odpowiednie dane są często generowane w procesie realizacji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym przez przedsiębiorstwa publiczne oraz w ramach badań finansowanych ze środków publicznych, a nie przez sektor publiczny jako taki; istnienie nowych form umów o wyłączności; stosowanie wyjątków od zasady pobierania opłat odpowiadających kosztowi krańcowemu, a także relacja między dyrektywą w sprawie informacji sektora publicznego a niektórymi powiązаныmi instrumentami prawnymi.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W okresie od czerwca 2017 r. do drugiej połowy stycznia 2018 r. Komisja przeprowadziła konsultacje na temat przeglądu dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego. Konsultacje te miały na celu ocenę funkcjonowania dyrektywy, ustalenie zakresu przeglądu oraz rozważenie wariantów strategicznych. W trakcie konsultacji o przekazanie uwag poproszono zarówno właścicieli informacji sektora publicznego (organy publiczne), jak i

¹⁸ SWD(2018) 145.

osoby i podmioty ponownie wykorzystujące te informacje (podmioty publiczne, prywatne, komercyjne i niekomercyjne).

Wstępną ocenę skutków opublikowano na specjalnej stronie internetowej poświęconej lepszemu stanowiению prawa, na której była dostępna przez 4 tygodnie (od 18 września 2017 r. do 16 października 2017 r.), aby umożliwić zainteresowanym stronom zgłaszanie uwag. Swoje uwagi przekazało siedem zainteresowanych stron.

W ramach publicznych konsultacji internetowych na specjalnej stronie internetowej poświęconej konsultacjom opublikowano odpowiedni kwestionariusz, który był dostępny przez 12 tygodni (od 19 września 2017 r. do 15 grudnia 2017 r.), aby umożliwić zainteresowanym stronom zgłaszanie uwag. Do udziału w konsultacjach zaproszono wszystkie zainteresowane strony, w tym instytucje rządowe i samorządowe, właścicieli i użytkowników treści sektora publicznego, komercyjne i niekomercyjne podmioty ponownie wykorzystujące wspomniane informacje, ekspertów i przedstawicieli środowisk akademickich, a także obywateli. W internetowym kwestionariuszu poruszono zarówno kwestię oceny dotychczasowej realizacji dyrektywy, jak i problemy, cele i ewentualne warianty przyszłych rozwiązań. Uczestnicy konsultacji mieli również możliwość załączenia dokumentu, np. prezentującego ich stanowisko. Poprzez szereg ukierunkowanych działań Komisja zwróciła uwagę zainteresowanych stron na te publiczne konsultacje internetowe i zaprosiła zainteresowane podmioty do udziału w nich. Odpowiedzi otrzymano od 273 zainteresowanych stron. W sumie uwzględniono 56 stanowisk otrzymanych do momentu zakończenia konsultacji, czyli do końca stycznia 2018 r.

W ramach procesu ewaluacji i oceny skutków zorganizowano również szereg wydarzeń z udziałem zainteresowanych stron w celu wyjaśnienia konkretnych kwestii lub zapoznania się ze stanowiskiem konkretnych zainteresowanych stron, w tym wysłuchanie publiczne w dniu 19 stycznia 2018 r., które było otwarte dla każdego, kto chciał wnieść swój wkład w debatę na temat przyszłego kształtu dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego. Ponadto zorganizowano kilka doraźnych spotkań z przedstawicielami zainteresowanych stron.

Z konsultacji wypływa ogólny wniosek, że chociaż zasadniczo dyrektywa w sprawie informacji sektora publicznego funkcjonuje prawidłowo, to istnieją obszary wymagające przeglądu, takie jak dostępność danych dynamicznych, zasady pobierania opłat czy też szersza dostępność informacji sektora publicznego o wysokiej wartości, w tym danych badawczych i danych generowanych przy realizacji zadań publicznych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Proces przygotowania wniosku wspomogło badanie poświęcone funkcjonowaniu dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego (SMART 2017/0061)¹⁹. Celem tego badania było zapewnienie Komisji pomocy w ocenie istniejących ram prawnych i politycznych regulujących dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie (ocena roli, jaką odegrała dyrektywa w sprawie informacji sektora publicznego w propagowaniu ponownego wykorzystywania tego rodzaju informacji w całej Europie) oraz w sprawdzeniu, czy ramy te można udoskonalić, aby wyeliminować niektóre ze stwierdzonych niedociągnięć bądź by zaradzić nowym problemom, które pojawiły się od ostatniego przeglądu dyrektywy (w szczególności poprzez ocenę oczekiwanych skutków szeregu wariantów strategicznych lub ich kombinacji). W badaniu wykorzystano kombinację różnych źródeł i metod, w tym

¹⁹ Badanie prowadziło konsorcjum w składzie: Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, Time Lex, Spark oraz Rada Lizbońska.

wywiady strategiczne, badanie źródeł wtórnych, rozmowy z zainteresowanymi stronami na szczeblu UE i na poziomie krajowym, warsztaty z udziałem praktyków z sektora publicznego i przedstawicieli środowisk akademickich oraz podmiotów ponownie wykorzystujących informacje sektora publicznego i podmiotów funkcjonujących w gospodarce opartej na danych, internetowe badania opinii adresowane do organów publicznych, w tym instytucji kulturalnych, edukacyjnych i badawczych, jak również społeczności skupiającej podmioty i osoby ponownie wykorzystujące informacje sektora publicznego, a także analizę internetowych konsultacji publicznych zorganizowanych przez Komisję.

W ramach prac przygotowawczych Komisja przeanalizowała także najnowsze sprawozdanie na temat stopnia zaawansowania wdrożenia polityki otwartych danych w Europie²⁰, w którym dokonano pomiaru zaawansowania poszczególnych państw członkowskich we wdrażaniu koncepcji otwartych danych za pomocą szeregu wskaźników dobranych na podstawie przepisów dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego. Uzupełnieniem tej analizy były informacje pochodzące z dostępnych sprawozdań sporządzonych przez państwa członkowskie, otrzymanych w ramach procedury monitorowania zgodności z dyrektywą w sprawie informacji sektora publicznego na podstawie art. 13 ust. 2 tej dyrektywy. Od państw członkowskich otrzymano także dodatkowe informacje podczas spotkania grupy ekspertów z państw członkowskich ds. informacji sektora publicznego, które odbyło się w dniu 15 listopada 2017 r., a także podczas spotkania grupy strategicznej ds. jednolitego rynku cyfrowego, które odbyło się w dniu 22 lutego 2018 r.

• Ocena skutków

Przedmiotowy wniosek opiera się na ocenie skutków, na temat której działająca przy Komisji Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała w dniu 16 marca 2018 r. pozytywną opinię z zastrzeżeniami²¹. Kwestie poruszone przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej uwzględniono w zmienionej wersji dokumentu roboczego służb Komisji zawierającego ocenę skutków²², w którym w odrębnej części zawarto szczegółowe informacje na temat zmian wprowadzonych w następstwie opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej.

W ocenie skutków wzięto pod uwagę następujące warianty strategiczne: a) scenariusz odniesienia (utrzymanie obecnego podejścia bez zmian); b) zaniechanie dotychczasowego działania UE (uchylenie dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego); c) wyłącznie środki z zakresu prawa miękkiego; oraz d) rozwiązanie pakietowe przewidujące zarówno zmiany w dyrektywie w sprawie informacji sektora publicznego, jak i środki z zakresu prawa miękkiego.

Warianty b) i c) odrzucono na wczesnym etapie, natomiast wariant a) zachowano jako scenariusz odniesienia, a wariant d) przedstawiono w rozbiciu na dwa możliwe pakiety środków: jeden, w którym wszystkie elementy cechowałaby niższa intensywność ustawodawcza, i drugi, w którym wszystkie elementy cechowałaby wyższa intensywność ustawodawcza. Elementy wchodzące w zakres każdego z tych dwóch pakietów obejmowały: stosowanie interfejsów API na potrzeby danych dynamicznych, przegląd zasad pobierania opłat, dostępność danych pochodzących z badań finansowanych ze środków publicznych i danych będących w posiadaniu zarówno przedsiębiorstw publicznych, jak i podmiotów prywatnych z sektora transportu i usług użyteczności publicznej, jak również efekt „data lock-

²⁰ <https://www.europeandataportal.eu/en/highlights/open-data-maturity-europe-2017>

²¹ SWD(2018) 206.

²² SWD(2018) 127.

in” wiążący się z brakiem możliwości ponownego wykorzystania danych ze względu na obowiązujące umowy o wyłączności.

Oba pakiety były przedmiotem pogłębionej analizy w zestawieniu ze scenariuszem odniesienia. W oparciu o dowody przedstawione w ocenie skutków jako preferowany wariant wybrano pakiet stanowiący połączenie interwencji regulacyjnej o niższej intensywności z aktualizacją istniejących środków z zakresu prawa miękkiego, z uwzględnieniem następujących elementów:

Dane dynamiczne/API: nałożenie na państwa członkowskie „miękkiego” obowiązku udostępniania danych dynamicznych w odpowiednio krótkim terminie oraz wprowadzenia API. W odniesieniu do ograniczonej liczby podstawowych zbiorów danych o wysokiej wartości (określonych w drodze aktu delegowanego) wprowadzony zostanie bezwzględny obowiązek udostępniania tego rodzaju danych.

Pobieranie opłat: zaostrzenie przepisów, na podstawie których państwa członkowskie mogą stosować wyjątki od ogólnej zasady stanowiącej, że organy sektora publicznego nie mogą pobierać za udostępnianie informacji sektora publicznego opłat przekraczających poziom kosztów krańcowych związanych z ich rozpowszechnianiem. Stworzenie wykazu podstawowych zbiorów danych o wysokiej wartości, które powinny być dostępne bezpłatnie we wszystkich państwach członkowskich (wskazane powyżej zbiory danych, które zostaną określone w drodze aktu delegowanego).

Dane w sektorze transportu i sektorze usług użyteczności publicznej: odpowiednie przepisy obejmą wyłącznie przedsiębiorstwa publiczne, a nie przedsiębiorstwa prywatne. Zastosowanie będzie miał ograniczony zestaw obowiązków: za udostępnianie danych przedsiębiorstwa publiczne będą mogły pobierać opłaty przekraczające koszty krańcowe i nie będą zobowiązane do udostępniania danych, których nie chcą udostępnić.

Dane badawcze: państwa członkowskie zostaną zobowiązane do opracowania polityki dotyczącej otwartego dostępu do danych badawczych pochodzących z badań naukowych finansowanych ze środków publicznych, przy zachowaniu elastyczności we wdrażaniu tego obowiązku. Zakresem dyrektywy w sprawie informacji sektora publicznego objęte zostaną także dane badawcze, które udostępniono już w wyniku istnienia wymogu zapewnienia otwartego dostępu, przy czym nacisk zostanie położony na aspekty związane z ponownym wykorzystywaniem tych danych.

Brak wyłączności: wymogi w zakresie przejrzystości dotyczące umów publiczno-prywatnych, których przedmiotem są informacje sektora publicznego (kontrola *ex ante*, potencjalnie przeprowadzana przez krajowe organy ochrony konkurencji, oraz otwarty charakter samej umowy).

Wprowadzeniu proponowanych środków towarzyszy aktualizacja zalecenia w sprawie dostępu do informacji naukowej oraz jej ochrony²³ oraz doprecyzowanie powiązań między dyrektywą w sprawie informacji sektora publicznego a dyrektywą w sprawie baz danych i dyrektywą INSPIRE.

Wybrany wariant umożliwia podjęcie ukierunkowanej i proporcjonalnej interwencji, prowadząc do stopniowego wzmocnienia przyjętej przez Komisję polityki otwartych danych. Uważa się, że wariant ten umożliwi uzyskanie znacznej poprawy w porównaniu ze scenariuszem odniesienia. Cieszy się on szeroką akceptacją wśród zainteresowanych stron i może zostać realnie wprowadzony w życie w rozsądnym terminie ze względu na brak

²³

C(2018) 2375.

zauważalnego sprzeciwu ze strony państw członkowskich. Chociaż korzyści płynące ze scenariusza zakładającego interwencję regulacyjną o wyższej intensywności uznano za istotne, istniało niższe prawdopodobieństwo jego skutecznego wdrożenia oraz wiązały się z nim wyższe koszty przestrzegania przepisów i wyższy poziom ryzyka z punktu widzenia spójności prawa i polityki.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Przedmiotowy wniosek stanowi istotny wkład w realizację celów programu REFIT. Powoduje skutki dla dwóch dużych grup zainteresowanych stron: podmiotów ponownie wykorzystujących informacje sektora publicznego oraz organów będących w posiadaniu dokumentów objętych zakresem dyrektywy, przy czym nakłada obowiązki tylko na tę drugą grupę. Analizując te obowiązki, należy pamiętać, że kilka wymogów przewidzianych w dyrektywie, w szczególności wymogi dotyczące praktycznych rozwiązań na potrzeby udostępniania danych, stanowi element ogólnych starań podejmowanych na rzecz cyfryzacji administracji publicznej²⁴, a nie obciążenie związane z samą tylko dyrektywą w sprawie informacji sektora publicznego.

Niemniej jednak we wniosku zawarto przepisy, które, zgodnie z realizowanym przez Komisję programem sprawności i wydajności regulacyjnej, mają na celu dalsze ograniczenie obciążenia administracyjnego i zwiększenie oszczędności przy wdrażaniu dyrektywy, między innymi poprzez doprecyzowanie zasad pobierania opłat i wyjaśnienie zależności między dyrektywą a innymi instrumentami unijnego prawa, takimi jak dyrektywa w sprawie baz danych i dyrektywa INSPIRE. Ponadto szersze zastosowanie API oraz proaktywna publikacja danych dynamicznych przyczyni się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla organów sektora publicznego ze względu na niższą liczbę wniosków o ponowne wykorzystanie do rozpatrzenia oraz niższe ryzyko skarg (w tym sporów sądowych), natomiast rezygnacja z obowiązku sprawozdawczego ograniczy obciążenia administracyjne i związane z tym koszty dla organów sektora publicznego na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym.

W przypadku podmiotów będących w posiadaniu dokumentów, które objęto zakresem dyrektywy w następstwie przedmiotowej inicjatywy, niniejszy wniosek ma na celu ograniczenie obciążenia administracyjnego. W przypadku dokumentów będących w posiadaniu określonych przedsiębiorstw publicznych świadczących usługi w ogólnym interesie gospodarczym we wniosku ograniczono skutki nowych przepisów na trzy sposoby. Po pierwsze, obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy mają zastosowanie tylko wówczas, gdy dane przedsiębiorstwo publiczne zdecydowało się udostępniać określone dokumenty do ponownego wykorzystania. Po drugie, do tej grupy właścicieli danych nie mają zastosowania wymogi proceduralne przewidujące konieczność rozpatrzenia wniosku o ponowne wykorzystanie w określony sposób lub w określonym terminie. Wreszcie, obowiązki udostępniania dokumentów przy użyciu określonych środków technicznych podlegają wyłączeniom, jeżeli są one zbyt uciążliwe dla tych przedsiębiorstw. Jeżeli chodzi o dane badawcze, stanowiące szczególną kategorię dokumentów wytworzonych przez naukowców, we wniosku ograniczono skutki proponowanych przepisów poprzez stosowanie ich wyłącznie do danych badawczych, w przypadku których naukowiec podjął już wszelkie odpowiednie starania, aby zapewnić ich publiczną dostępność, zwłaszcza za pośrednictwem repozytoriów internetowych, które stworzono w celu automatyzacji procesu rozpowszechniania danych, co czyni zbyteczną jakąkolwiek interwencję ze strony danego naukowca. Tego rodzaju repozytoria internetowe, zazwyczaj finansowane przez instytucje

²⁴

Zob.: Środek z zakresu polityki nr 4 w deklaracji z Tallina, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration>

akademickie, dysponują natomiast specjalnym działem wsparcia technicznego służącym pomocą podmiotom i osobom ponownie wykorzystującym dane w rozwiązywaniu problemów technicznych z dostępem do dokumentów zgromadzonych w danym repozytorium.

Jednocześnie przedmiotowy wniosek znacznie ułatwia podmiotom komercyjnym (głównie MŚP) czerpanie korzyści z internetowej dostępności wysokiej jakości danych bez dodatkowych kosztów. Pozwoli to wyeliminować konieczność składania indywidualnych wniosków, jak również koszty transakcyjne, przyczyniając się w jeszcze większym stopniu do osiągnięcia celów programu REFIT.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie stwarza szczególnych problemów, jeśli chodzi o przestrzeganie praw podstawowych. Wniosek jest zgodny z prawem do ochrony danych osobowych (art. 8 Karty praw podstawowych).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii Europejskiej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie monitorować wpływ dyrektywy poprzez regularne przeglądy sytuacji w dziedzinie otwartych danych przeprowadzane przez Europejski Portal Danych, których wyniki wykorzystuje się do przygotowania corocznego sprawozdania na temat stopnia zaawansowania wdrożenia polityki otwartych danych.

Klauzulę przeglądową zmieniono, aby umożliwić przeprowadzenie kolejnej oceny wpływu dyrektywy po czterech latach od daty transpozycji dyrektywy zmieniającej. Ocena wpływu dyrektywy pozwoli stwierdzić, czy dyrektywa przyczyniła się do osiągnięcia jej ogólnego celu, jakim jest przyczynienie się do wzmocnienia unijnej gospodarki opartej na danych poprzez zwiększenie pozytywnego wpływu ponownego wykorzystywania danych sektora publicznego na gospodarkę i społeczeństwo. Ocena będzie oparta na pięciu kryteriach – skuteczności, efektywności, odpowiedniości, spójności i wartości dodanej UE, przy czym stanowić także będzie podstawę do przeprowadzania ocen skutków możliwych przyszłych środków.

Jeżeli chodzi o dane badawcze, instytucje właściwe na poziomie krajowym ustanowione zaleceniem w sprawie dostępu do informacji naukowej oraz jej ochrony z dnia 17 lipca 2012 r., zmienionym w dniu 25 kwietnia 2018 r.²⁵, będą składać sprawozdania z podejmowanych działań następczych.

- **Dokumenty wyjaśniające**

Biorąc pod uwagę zakres wniosku i fakt, że jest on przekształceniem istniejącej dyrektywy, która została w pełni transponowana przez państwa członkowskie, nie wydaje się uzasadnione ani proporcjonalne, by wymagał on dokumentów wyjaśniających transpozycję.

²⁵

C(2018) 2375.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale I określono zakres przedmiotowy dyrektywy oraz zasadę ogólną.

W wyniku przekształcenia zakres stosowania dyrektywy zostanie rozszerzony na dokumenty będące w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych działających w obszarach określonych w dyrektywie 2014/25/UE w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz przedsiębiorstw publicznych działających w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, o ile dokumenty te sporządzono w ramach świadczenia usług w ogólnym interesie, jak określono w przepisach ustawowych lub innych wiążących przepisach państwa członkowskiego.

Zakres stosowania dyrektywy zostanie również rozszerzony na określone dane badawcze, stanowiące szczególną kategorię dokumentów wytworzonych w ramach badań naukowych, a mianowicie wyniki procesu ustalania faktów naukowych (eksperymenty, badania, itp.), które są podstawą procesu naukowego, natomiast z zakresu stosowania dyrektywy w dalszym ciągu wyłączone będą publikacje w czasopismach naukowych, gdyż wiążą się z nimi dodatkowe wyzwania związane z zarządzaniem prawami. W rezultacie ograniczone zostanie wyłączenie mające uprzednio zastosowanie do dokumentów będących w posiadaniu instytucji edukacyjnych i badawczych, w tym organizacji ustanowionych w celu transferu wyników badań, szkół i uniwersytetów, z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich.

Ogólna zasada, zgodnie z którą dokumenty wchodzące w zakres dyrektywy są dostępne do ponownego wykorzystania do celów komercyjnych lub niekomercyjnych na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie (art. 3), pozostaje niezmienną w odniesieniu do dokumentów wchodzących w zakres dyrektywy przed jej przekształceniem. W przypadku dokumentów, które objęto zakresem stosowania dyrektywy w następstwie jej przekształcenia, zasada ogólna ma zastosowanie, o ile dane przedsiębiorstwo publiczne udostępniło dokumenty do ponownego wykorzystywania (identycznie jak w przypadku przepisów mających obecnie zastosowanie do dokumentów, do których biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa posiadają prawa własności intelektualnej (art. 3 ust. 2 dyrektywy 2003/98/WE zmienionej dyrektywą 2013/13/UE)) lub – w przypadku danych badawczych – jeżeli dane badawcze zostały udostępnione przez naukowca za pośrednictwem internetowego repozytorium danych badawczych w związku z wymogami nałożonymi na niego przez podmiot finansujący badania, zobowiązującymi go do zapewnienia szerszemu gronu odbiorców dostępu do tych danych i umożliwienia im ich ponownego wykorzystywania („wymóg zapewnienia otwartego dostępu nałożony przez podmiot finansujący”).

W art. 1 ust. 6 wyjaśniono, że na tzw. prawo *sui generis* zapewniające ochronę producentom baz danych, przewidziane w art. 7 dyrektywy 96/9/WE w sprawie ochrony prawnej baz danych, podmiot sektora publicznego, który jest posiadaczem praw, nie może powoływać się jako na podstawę do zakazania ponownego wykorzystywania zawartości bazy danych.

Rozdział II (art. 4) zmieniono, aby sprecyzować, że wymogi proceduralne nie mają zastosowania do przedsiębiorstw publicznych ani do danych badawczych, w celu ograniczenia do minimum obciążeń administracyjnych dla odpowiednich organów lub organizacji.

W rozdziale III wprowadzono szereg zmian w warunkach i trybie udostępniania danych do ponownego wykorzystania. W art. 5 uwzględniono rosnące znaczenie danych dynamicznych (dostępnych w czasie rzeczywistym) i wprowadzono wymóg, zgodnie z którym organy sektora publicznego są zobowiązane do udostępnienia tych danych za pomocą interfejsu

programowania aplikacji (API). Art. 6 zmieniono, aby określić, że dokumenty można również udostępniać bezpłatnie. Bezpłatne przekazywanie dokumentów ma w szczególności zastosowanie do danych badawczych oraz do zbiorów danych o wysokiej wartości określonych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 13. W niniejszym wniosku dopuszczono uwzględnianie w wyliczeniach kosztów kosztu anonimizacji dokumentów zawierających dane osobowe. W art. 10 określono, że państwa członkowskie powinny wspierać dostępność danych badawczych poprzez przyjęcie polityki krajowej oraz podejmowanie odpowiednich działań mających na celu zapewnienie powszechnej dostępności wszystkich danych badawczych pochodzących z badań naukowych finansowanych ze środków publicznych („polityka otwartego dostępu”). Przewidziano w nim również, że dane figurujące już w repozytoriach danych badawczych, do których zapewniono otwarty dostęp, mogą być ponownie wykorzystywane w celach komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z przepisami dyrektywy.

Rozdział IV (art. 12) zmieniono, aby sprecyzować, że zakaz stosowania umów o wyłączności ma również zastosowanie do umów, które choć nie przyznają wyraźnie wyłącznego prawa do ponownego wykorzystywania danych, to mogą prowadzić do sytuacji, w której dostęp do danych jest ograniczony do jednego użytkownika lub bardzo wąskiej grupy użytkowników.

Dodano nowy rozdział V, w którym określono szczególną kategorię zbiorów danych o wysokiej wartości. Kategoria zbiorów danych o wysokiej wartości obejmuje podzbiór dokumentów, do których dyrektywa ma zastosowanie na podstawie jej art. 1 i których ponowne wykorzystywanie wiąże się z ważnymi korzyściami społeczno-gospodarczymi. Wykaz takich zbiorów danych o wysokiej wartości zostanie określony w drodze aktu delegowanego na podstawie art. 290 TFUE. We wspomnianym akcie delegowanym określony zostanie również tryb publikacji tych danych i ich ponownego wykorzystywania. Co do zasady, ponowne wykorzystywanie takich zbiorów danych powinno być bezpłatne, a w przypadku treści dynamicznych jako mechanizm rozpowszechniania należy stosować interfejsy programowania aplikacji (API).

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (wersja
przekształcona)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Wspólnotę Europejską~~ ☒ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ☒, w szczególności jego art. ~~95~~ ☒ 114 ☒,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁶,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

- (1) Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸ została znacząco zmieniona. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.
- (2) Zgodnie z art. 13 dyrektywy 2003/98/WE i pięć lat po przyjęciu dyrektywy zmieniającej 2013/37/UE Komisja, po konsultacji z zainteresowanymi stronami, przeprowadziła ocenę i przegląd funkcjonowania dyrektywy w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej²⁹.
- (3) Po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w świetle wyników oceny skutków³⁰ Komisja uznała, że konieczne jest podjęcie działania na szczeblu Unii, aby usunąć pozostałe oraz nowo pojawiające się bariery utrudniające ponowne wykorzystywanie na szeroką skalę informacji sektora publicznego i informacji finansowanych ze środków publicznych w całej Unii oraz aby zaktualizować ramy legislacyjne w świetle postępu w dziedzinie technologii cyfrowych, takich jak sztuczna inteligencja i internet rzeczy.

²⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁸ Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 90).

²⁹ SWD(2018) 145.

³⁰ SWD(2018) 127.

- (4) Merytoryczne zmiany, które wprowadzono w tekście prawnym, aby w pełni wykorzystać potencjał informacji sektora publicznego dla europejskiej gospodarki i europejskiego społeczeństwa, koncentrują się na następujących obszarach: zapewnienie dostępu w czasie rzeczywistym do danych dynamicznych za pośrednictwem odpowiednich środków technicznych, zwiększenie podaży danych publicznych o wysokiej wartości do ponownego wykorzystywania, w tym danych pochodzących z przedsiębiorstw publicznych, organizacji prowadzących badania naukowe oraz organizacji finansujących badania naukowe, zarządzenie pojawianiu się nowych form umów o wyłączności, stosowanie wyjątków od zasady pobierania opłat odzwierciedlających koszt krańcowy oraz zależność między niniejszą dyrektywą a niektórymi powiązanymi instrumentami prawnymi, w tym dyrektywą 96/9/WE³¹ i dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³².

↓ 2003/98/WE motyw 1

- (5) Traktat przewiduje ustanowienie rynku wewnętrznego i systemu zapewniającego niezakłóconą konkurencję na rynku wewnętrznym. Harmonizacja zasad i praktyk państw członkowskich odnoszących się do wykorzystywania informacji sektora publicznego przyczynia się do osiągnięcia tych celów.

↓ 2013/37/UE motyw 1
(dostosowany)
⇒ nowy

- (6) ⇒ Sektor publiczny w państwach członkowskich gromadzi, produkuje, reprodukuje i rozpowszechnia szeroki zakres informacji w wielu obszarach działalności, takich jak informacje społeczne, ekonomiczne, geograficzne, pogodowe, turystyczne, gospodarcze, patentowe i edukacyjne. ⇐ Dokumenty sporządzone przez organy sektora publicznego ~~państw członkowskich~~ ☒ pełniące funkcje wykonawcze, ustawodawcze lub sądowe ☒ stanowią szeroki, zróżnicowany i wartościowy zasób środków, który może wnieść korzystny wkład w gospodarkę opartą na wiedzy.

↓ 2013/37/UE motywy 2 i 5
(dostosowany)

- (7) Dyrektywą 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego ~~ustanawia~~ ☒ ustanowiono ☒ minimalny zestaw reguł określających ponowne wykorzystywanie oraz praktyczne środki ułatwiające ponowne wykorzystywanie istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego państw członkowskich ☒, w tym organów wykonawczych, ustawodawczych i sądowych ☒. Od czasu przyjęcia pierwszych przepisów dotyczących informacji sektora publicznego ~~w 2003 r.~~ ilość danych na świecie, w tym danych publicznych, wzrosła w postępie ~~geometrycznym~~ ☒ wykładniczym ☒ oraz generowane są i

³¹ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77 z 27.3.1996, s. 20).

³² Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

gromadzone nowe rodzaje danych. Jednocześnie jesteśmy świadkami ciągłej ewolucji technologii służących do analizy, wykorzystywania i przetwarzania danych. Ta szybko postępująca ewolucja technologiczna umożliwia tworzenie nowych usług i nowych zastosowań w oparciu o wykorzystywanie, agregację i łączenie danych. Przepisy ~~☒~~ pierwotnie ~~☒~~ przyjęte w 2003 r. ~~☒~~, a następnie zmienione w 2013 r. ~~☒~~ nie dotrzymują już kroku tym szybkim zmianom, co grozi utratą możliwości gospodarczych i społecznych, jakie oferuje ponowne wykorzystywanie danych publicznych.

↓ 2003/98/WE motyw 2
(dostosowany)

- (8) Ewolucja w kierunku społeczeństwa ~~informatycznego i naukowego~~ ~~☒~~ opartego na danych ~~☒~~ wpływa na życie wszystkich obywateli we Wspólnocie, między innymi umożliwiając im uzyskiwanie nowych dróg dostępu ~~☒~~ do wiedzy ~~☒~~ i ~~☒~~ jej ~~☒~~ zdobywania ~~wiedzy~~.

↓ 2003/98/WE motyw 3
(dostosowany)

- (9) Zasoby cyfrowe odgrywają ważną rolę w tej ewolucji. W ostatnich latach produkcja zasobów dała początek szybkiemu tworzeniu nowych miejsc pracy i proces ten trwa nadal. Większość z tych miejsc pracy została utworzona ~~☒~~ przez innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up oraz MŚP ~~☒~~ w ~~małych powstających przedsiębiorstwach~~.

↓ 2003/98/WE motyw 4

~~Sektor publiczny zbiera, produkuje, reprodukuje i rozpowszechnia szeroki zakres informacji w wielu obszarach działalności, takiej jak społeczna, ekonomiczna, geograficzna, dotycząca pogody, turystyczna, gospodarcza, informacji patentowej i edukacyjnej.~~

↓ 2003/98/WE motyw 5
(dostosowany)

- (10) Jednym z podstawowych celów ustanowienia rynku wewnętrznego jest stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi usług ~~prowadzonych w skali całej Wspólnoty~~ ~~☒~~ Unii ~~☒~~. Informacja sektora publicznego jest ważnym materiałem wyjściowym dla produktów i usług związanych z zasobami cyfrowymi, a wraz z rozwojem usług bezprzewodowych ~~☒~~ w zakresie treści ~~☒~~ stanie się jeszcze ważniejszym ich zasobem. Zasadnicze znaczenie będzie mieć w tym kontekście szeroki ~~☒~~ transgraniczny zasięg ~~☒~~ geograficzny ~~zasięg ponadgraniczny~~. ~~Większe~~ ~~☒~~ Duże ~~☒~~ możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego powinny pozwolić między innymi firmom europejskim na wykorzystywanie swojego potencjału oraz przyczynić się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

↓ 2013/37/UE motyw 4
(dostosowany)

- (11) Dopuszczenie ponownego wykorzystywania dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego stanowi wartość dodaną dla ~~ponownych użytkowników~~ ☒ podmiotów ponownie wykorzystujących te dokumenty ☒, dla użytkowników końcowych, dla ogółu społeczeństwa, a w wielu przypadkach dla samego organu sektora publicznego, wspierając przejrzystość i odpowiedzialność oraz zapewniając informację zwrotną od ~~ponownych użytkowników~~ ☒ podmiotów ponownie wykorzystujących dokumenty ☒ i użytkowników końcowych, która pozwala zainteresowanemu organowi sektora publicznego na poprawę jakości gromadzonych informacji.
-

↓ 2003/98/WE motyw 6
(dostosowany)

- (12) W państwach członkowskich występują znaczne różnice reguł i praktyk odnoszących się do wykorzystywania zasobów informacji sektora publicznego, tworząc bariery dla osiągnięcia pełnego potencjału ekonomicznego kluczowych zasobów dokumentacyjnych. ~~Tradycyjna~~ Praktyka organów sektora publicznego w odniesieniu do wykorzystywania informacji sektora publicznego ☒ nadal różni się między państwami członkowskimi ☒ ~~rozwijała się bardzo różnymi drogami~~. To też wymaga uwzględnienia. W przypadku gdy różnice krajowych przepisów i praktyk lub brak przejrzystości zakłócają sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i prawidłowy rozwój społeczeństwa informacyjnego we Wspólnocie, należy dokonać minimalnej harmonizacji reguł i praktyk krajowych dotyczących ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego.
-

↓ 2013/37/UE motyw 3
(dostosowany)

- (13) Polityka otwartego dostępu do danych propagująca szeroką dostępność i ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego do celów prywatnych lub komercyjnych, przy minimalnych ograniczeniach prawnych, technicznych lub finansowych bądź bez takich ograniczeń, i wspierająca obieg informacji przeznaczonych nie tylko dla podmiotów gospodarczych, lecz także dla opinii publicznej, może odegrać ważną rolę w stymulowaniu rozwoju nowych usług opartych na nowatorskich sposobach łączenia i korzystania z takich informacji, pobudzić wzrost gospodarczy i wesprzeć zaangażowanie społeczne. ~~Wymaga to jednak równych szans na poziomie unijnym w kwestii pozwolenia na ponowne wykorzystywanie dokumentów, czego nie można osiągnąć, pozostawiając tę kwestię w gestii zróżnicowanych przepisów i praktyk państw członkowskich lub zainteresowanych organów sektora publicznego.~~
-

↓ 2003/98/WE motyw 7
(dostosowany)

- (14) Ponadto bez minimalnej harmonizacji na poziomie wspólnotowym działania ustawodawcze na poziomie krajowym podjęte już w niektórych państwach

członkowskich w odpowiedzi na wyzwania technologiczne mogłyby doprowadzić do jeszcze większego zróżnicowania. Wpływ różnic w ustawodawstwach i niepewność ~~☒~~ będą nabierać większego ~~☒~~ ~~nabiorą~~ znaczenia wraz z dalszym rozwojem społeczeństwa informacyjnego, ~~ee~~ ~~☒~~ który to proces ~~☒~~ już spowodował poważny wzrost ~~ponadgranicznego~~ ~~☒~~ transgranicznego ~~☒~~ wykorzystywania informacji.

↓ 2013/37/UE motyw 6
(dostosowany)
⇒ nowy

- (15) ~~Jednocześnie~~ Państwa członkowskie opracowały ~~obecnie~~ politykę ponownego wykorzystywania na podstawie dyrektywy 2003/98/WE, a niektóre z nich przyjęły ambitne podejście w kwestii otwartego dostępu do danych w celu ułatwienia obywatelom i przedsiębiorstwom ponownego wykorzystywania dostępnych danych publicznych w szerszym zakresie niż poziom minimalny określony w tej dyrektywie. Aby różnice w przepisach poszczególnych państw członkowskich nie stanowiły bariery dla transgranicznego oferowania produktów i usług oraz aby zapewnić możliwość ponownego wykorzystywania porównywalnych ~~zestawów~~ ~~☒~~ zbiorów ~~☒~~ danych publicznych w ramach opartych na nich paneuropejskich zastosowań, wymagana jest minimalna harmonizacja w kwestii określenia, jakie dane publiczne są dostępne do ponownego wykorzystania na rynku wewnętrznym informacji, zgodnie z odnośnym systemem dostępu. ⇒ Przepisy prawa Unii i prawa krajowego, które wykraczają poza te minimalne wymagania, zwłaszcza w przypadku prawodawstwa sektorowego, powinny nadal być stosowane. Przykładem przepisów, które wykraczają poza minimalny poziom harmonizacji przewidziany w niniejszej dyrektywie, są niższe progi dopuszczalnych opłat za ponowne wykorzystanie informacji niż progi przewidziane w art. 6 czy też mniej restrykcyjne warunki udzielania licencji niż te, o których mowa w art. 8. Niniejsza dyrektywa nie powinna w szczególności naruszać przepisów, które wykraczają poza minimalny poziom harmonizacji przewidziany w niniejszej dyrektywie, określonych w rozporządzeniach delegowanych Komisji przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu. ⇐
-

↓ 2003/98/WE motyw 8
(dostosowany)

- (16) Potrzebne są ogólne ramy dla warunków regulujących ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego w celu zapewnienia uczciwych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków ponownego wykorzystywania takich informacji. Wypełniając swe zadania publiczne organy sektora publicznego ~~zbiierają~~ ~~☒~~ gromadzą ~~☒~~, produkują, reprodukują i rozpowszechniają dokumenty. Użycie tych dokumentów do innych celów jest ich ponownym wykorzystywaniem. Polityka państw członkowskich może wyjść poza minimalne normy ustanowione w niniejszej dyrektywie, umożliwiając szersze ponowne wykorzystywanie.

↓ 2013/37/UE motyw 10
(dostosowany)

- (17) ~~☒ Niniejsza~~ ~~☒~~ ~~dyrektywa 2003/98/WE~~ powinna mieć zastosowanie do takich dokumentów, których wydawanie jest jednym z zadań publicznych zainteresowanych organów sektora publicznego, zgodnie z przepisami ustawowymi lub innymi wiążącymi przepisami państw członkowskich. W przypadku braku takich przepisów zadania publiczne należy określić zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w państwach członkowskich, z zastrzeżeniem przejrzystości zakresu zadań publicznych i poddawania ich przeglądowi. Zadania publiczne mogą być definiowane ogólnie lub indywidualnie dla poszczególnych organów sektora publicznego.

↓ 2003/98/WE motyw 9
(dostosowany)
⇒ nowy

- (18) ~~Niniejsza dyrektywa nie zawiera żadnego zobowiązania, aby zezwalać na ponowne wykorzystywanie dokumentów. Państwa Członkowskie lub zainteresowane organy sektora publicznego podejmują decyzję o wydaniu lub niewydaniu zgody na ich ponowne wykorzystywanie.~~ Niniejszą dyrektywę powinno stosować się do dokumentów udostępnionych do ponownego wykorzystania, gdy organy sektora publicznego licencjonują, sprzedają, rozpowszechniają, wymieniają informacje lub ich udzielają. Aby zapobiec ~~zbiegowi subwencji~~ ~~☒~~ subsydiowaniu skrótnemu ~~☒~~, ponowne użytkowanie powinno obejmować dalsze wykorzystywanie dokumentów w obrębie tej samej organizacji do działań ~~leżących~~ ~~☒~~ wykraczających ~~☒~~ poza zakres ~~em~~ jej zadań publicznych. Działania ~~leżące~~ ~~☒~~ wykraczające ~~☒~~ poza zakres ~~em~~ zadań publicznych będą typowo obejmować dostarczanie dokumentów wytworzonych i opłaconych wyłącznie na zasadach komercyjnych i w warunkach konkurencji z innymi firmami na rynku. ~~Definicja „dokumentu” nie ma na celu objęcia nią programów komputerowych.~~

- (19) ⇒ Niniejszą dyrektywą nałożono na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia możliwości ponownego wykorzystywania wszystkich dokumentów, z wyjątkiem dokumentów, do których dostęp jest ograniczony lub wyłączony na mocy przepisów prawa krajowego dotyczących dostępu do dokumentów oraz z zastrzeżeniem pozostałych wyjątków określonych w niniejszej dyrektywie. ~~☒~~ Dyrektywa ~~działa~~ ~~☒~~ opiera się ~~☒~~ na podstawie istniejących w państwach członkowskich systemach ~~ów~~ dostępu i nie zmienia krajowych ~~☒~~ przepisów ~~☒~~ ~~regul~~ określających dostęp do dokumentów. Dyrektywy nie stosuje się w przypadkach, ~~kiedy~~ ~~☒~~ w których ~~☒~~ obywatele lub firmy mogą ~~na podstawie~~ ~~☒~~ – w ramach ~~☒~~ właściwego systemu dostępu – otrzymać dokument, tylko wówczas, ~~jeśli~~ ~~☒~~ gdy ~~☒~~ wykażą indywidualny interes. Na poziomie ~~wspólnotowym~~ ~~☒~~ Unii w ~~☒~~ art. 41 (prawo do dobrej administracji) i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej uznano ~~to~~ prawo każdego obywatela Unii oraz każdej osoby fizycznej lub prawnej zamieszkałej lub mającej swoją siedzibę w państwie członkowskim do dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Powinno się zachęcać organy sektora publicznego do udostępniania do ponownego wykorzystywania wszystkich posiadanych przez nie dokumentów. ~~W przypadkach kiedy organ sektora publicznego ma prawo udzielania zgody na ponowne wykorzystywanie,~~ ~~O~~ organy sektora publicznego powinny promować i zachęcać do ponownego wykorzystywania

dokumentów, w tym również tekstów urzędowych natury prawnej i administracyjnej ☒ w przypadkach, w których organ sektora publicznego ma prawo udzielania zgody na ponowne wykorzystywanie danych dokumentów ☒.

↓ nowy

- (20) Państwa członkowskie często zlecają świadczenie usług w interesie ogólnym podmiotom spoza sektora publicznego, zachowując jednocześnie wysoki stopień kontroli nad takimi podmiotami. Przepisy dyrektywy 2003/98/WE mają natomiast zastosowanie wyłącznie do dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego, wyłączając tym samym przedsiębiorstwa publiczne z zakresu jej stosowania. Prowadzi to do niskiej dostępności do ponownego wykorzystania dokumentów opracowanych przy realizacji usług świadczonych w interesie ogólnym w wielu obszarach, w szczególności w sektorach użyteczności publicznej. Taki stan rzeczy w znacznym stopniu zmniejsza również możliwość tworzenia usług transgranicznych opierających się na dokumentach znajdujących się w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych, które świadczą usługi w interesie ogólnym.
- (21) Dyrektywę 2003/98/WE należy zatem zmienić, aby zapewnić możliwość stosowania jej przepisów w odniesieniu do ponownego wykorzystywania dokumentów opracowywanych przy realizacji usług świadczonych w interesie ogólnym przez przedsiębiorstwa prowadzące jeden z rodzajów działalności, o których mowa w artykułach 8–14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE³³, jak również przez przedsiębiorstwa publiczne działające w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne na podstawie art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego, przez przedsiębiorstwa publiczne działające w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej na podstawie art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty oraz przez przedsiębiorstwa publiczne działające w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych na podstawie art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski).
- (22) Niniejsza dyrektywa nie powinna zawierać przepisów wprowadzających obowiązek zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów opracowanych przez przedsiębiorstwa publiczne. Decyzja o tym, czy zezwolić na ponowne wykorzystywanie dokumentów, powinna pozostawać w gestii zainteresowanego przedsiębiorstwa publicznego. Dopiero wówczas, gdy przedsiębiorstwo publiczne podjęło decyzję o udostępnieniu danego dokumentu do ponownego wykorzystania, powinno przestrzegać odpowiednich obowiązków określonych w rozdziałach III i IV niniejszej dyrektywy, w szczególności obowiązków dotyczących formatów, pobierania opłat, przejrzystości, licencji, niedyskryminacji i zakazu stosowania umów o wyłączności. Przedsiębiorstwo publiczne nie ma natomiast obowiązku przestrzegać

³³

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

wymogów określonych w rozdziale II, takich jak przepisy regulujące rozpatrywanie wniosków.

- (23) Ilość generowanych danych badawczych rośnie w tempie wykładniczym, a możliwości ich ponownego wykorzystania wykraczają poza środowisko naukowe. Aby umożliwić sprostanie rosnącym wyzwaniom społecznym w wydajny i całościowy sposób, niezwykle ważną i pilną kwestią jest zapewnienie dostępu do danych pochodzących z różnych źródeł, jak również dziedzin i dyscyplin, oraz możliwości syntezy i ponownego wykorzystywania tych danych. Dane badawcze obejmują dane statystyczne, wyniki eksperymentów, pomiarów, obserwacji prowadzonych w terenie, wyniki ankiet, nagrania wywiadów i zdjęcia. Obejmują one także metadane, specyfikacje i inne obiekty cyfrowe. Dane badawcze różnią się od artykułów naukowych relacjonujących i komentujących ustalenia wynikające z badań naukowych będących ich źródłem. Przez wiele lat otwarta dostępność i możliwość ponownego wykorzystywania wyników badań naukowych finansowanych ze środków publicznych były przedmiotem konkretnych inicjatyw politycznych. Polityka otwartego dostępu ma w szczególności na celu zapewnienie naukowcom i ogółowi społeczeństwa dostępu do danych badawczych na jak najwcześniejszym etapie procesu rozpowszechniania oraz umożliwienie korzystania z nich i ich ponownego wykorzystywania. Otwarty dostęp przyczynia się do zwiększenia jakości, ograniczenia konieczności zbędnego powielania badań, przyspieszenia postępu naukowego, zwalczania oszustw w dziedzinie nauki, a także ogólnie sprzyja wzrostowi gospodarczemu i innowacyjności. Oprócz otwartego dostępu standardową praktyką naukową służącą zapewnieniu możliwości wyszukiwania danych, ich dostępności, interoperacyjności i możliwości ich ponownego wykorzystywania (zasady FAIR) w błyskawicznym tempie staje się planowanie zarządzania danymi.
- (24) Z powyższych względów na państwa członkowskie należy nałożyć obowiązek przyjęcia polityki otwartego dostępu do wyników badań naukowych finansowanych ze środków publicznych oraz należy zapewnić wdrożenie tej polityki przez wszystkie organizacje prowadzące i finansujące badania naukowe. W polityce otwartego dostępu zazwyczaj dopuszcza się szereg wyjątków od wymogu powszechnego udostępniania wyników badań naukowych. W dniu 17 lipca 2012 r. Komisja przyjęła zalecenie w sprawie dostępu do informacji naukowej oraz jej ochrony, zaktualizowane w dniu 25 kwietnia 2018 r.³⁴, w którym opisano m.in. odpowiednie elementy polityki otwartego dostępu. Ponadto należy poprawić warunki, na jakich wyniki niektórych badań naukowych mogą być ponownie wykorzystywane. Z tego względu niektóre obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy należy rozszerzyć na dane badawcze pochodzące z badań naukowych dotowanych ze środków publicznych lub współfinansowanych przez podmioty sektora publicznego i prywatnego. W tym kontekście należy jednak należycie uwzględnić kwestie związane z prywatnością, ochroną danych osobowych i tajemnic przedsiębiorstwa, bezpieczeństwem narodowym, uzasadnionymi interesami handlowymi oraz prawami własności intelektualnej osób trzecich. W celu uniknięcia obciążeń administracyjnych wspomniane obowiązki powinny mieć wyłącznie zastosowanie do danych badawczych, które zostały już publicznie udostępnione przez samych naukowców. Inne rodzaje dokumentów znajdujących się w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe powinny nadal podlegać wyłączeniu z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy.

³⁴

C(2018) 2375.

↓ 2003/98/WE motyw 10
(dostosowany)

- (25) Definicje „organ sektora publicznego” i „podmiot prawa publicznego” zostały ~~wzięte~~ ☒ zaczerpnięte ☒ z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE³⁵ ~~dyrektyw (92/50/EWG³⁶, 93/36/EWG³⁷ i 93/37/EWG³⁸ w sprawie zamówień publicznych oraz dyrektywy 98/4/WE³⁹). Przedsiębiorstwa publiczne nie są objęte tymi definicjami.~~

↓ 2003/98/WE motyw 11
(dostosowany)

- (26) Niniejszą ~~dyrektywą~~ ~~ustanowiono~~ ~~rodzajową~~ ☒ ogólną ☒ definicję ~~określenia~~ ☒ terminu ☒ „dokument”, zgodną ze stanem rozwoju ~~społeczeństwa informacyjnego. Dyrektywa obejmuje ona wszelkie posiadane przez organy sektora publicznego przejawy działań~~ ☒ odwzorowania aktów ☒, faktów lub informacji – oraz wszelkie kompilacje takich ~~działań~~ ☒ aktów ☒, faktów lub informacji – niezależnie od ~~zastosowanego w tym celu środka~~ ☒ ich nośnika ☒ (zapisane na papierze, ☒ bądź przechowywane ☒ zapisane w formie elektronicznej lub zarejestrowane w formie dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej). ☒ Definicja „dokumentu” w zamierzeniu nie obejmuje programów komputerowych. ☒ ~~Dokument posiadany przez organ sektora publicznego to dokument, na którego ponowne wykorzystywanie może wyrazić zgodę organ sektora publicznego.~~

↓ 2003/98/WE motyw 12
(dostosowany)
⇒ nowy

- (27) ⇒ Organy sektora publicznego w coraz większym stopniu udostępniają swoje dokumenty do ponownego wykorzystywania w sposób proaktywny, zapewniając wyszukiwalność i faktyczną dostępność w internecie zarówno metadanych, jak i samych treści. Dokumenty powinny być udostępniane do ponownego wykorzystania po otrzymaniu wniosku złożonego przez podmiot zamierzający je ponownie wykorzystywać. ⇐ ☒ W takich przypadkach ☒ ~~termin~~ ☒ Termin odpowiedzi na wniosek o ponowne wykorzystywanie powinien być rozsądny i zgodny z ☒ analogicznym ☒ terminem odpowiedzi na wnioski o dostęp do dokumentów ~~na podstawie~~ ☒ w ramach ☒ właściwego systemu dostępu. ⇒ Z tego wymogu należy jednak zwolnić przedsiębiorstwa publiczne, instytucje edukacyjne, organizacje prowadzące badania naukowe i organizacje finansujące badania naukowe. ⇐ Rozsądne terminy w całej Unii będą stymulować tworzenie nowych, ~~całościowych~~ produktów i usług ☒ wykorzystujących zagregowane informacje ☒ ~~informacyjnych~~ na poziomie ogólnoeuropejskim. ~~Po udzieleniu zgody na wniosek o ponowne wykorzystywanie~~

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

³⁶ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/78/WE (Dz.U. L 285 z 29.10.2001, str. 1).

³⁷ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/78/WE.

³⁸ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/78/WE.

³⁹ Dz.U. L 101 z 1.4.1998, str. 1.

~~organy sektora publicznego powinny udostępnić dokumenty na okres umożliwiający pełne wykorzystanie ich potencjału ekonomicznego.~~ Ma to szczególne znaczenie dla ~~zasobów~~ ☒ danych ☒ dynamicznych (☒ w tym ☒ ~~np.~~ danych o ruchu ☒, danych satelitarnych, danych pogodowych ☒), których wartość ekonomiczna zależy od natychmiastowej dostępności informacji i regularnego jej aktualizowania. ⇒ Dane dynamiczne należy zatem udostępniać natychmiast po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem interfejsu programowania aplikacji, tak aby ułatwić rozwój bazujących na tych danych aplikacji internetowych i mobilnych oraz aplikacji korzystających z chmury obliczeniowej. Jeżeli jest to niemożliwe ze względu na ograniczenia techniczne lub finansowe, podmioty sektora publicznego powinny udostępnić tego rodzaju dokumenty w terminie umożliwiającym pełne wykorzystanie ich potencjału ekonomicznego. ⇐ Jeśli stosuje się licencję, czas dostępności dokumentu może być elementem warunków licencji.

↓ nowy

- (28) W celu uzyskania dostępu do danych otwartych do ponownego wykorzystywania na mocy niniejszej dyrektywy konieczne jest stosowanie odpowiednich i prawidłowo zaprojektowanych interfejsów programowania aplikacji (API). API opisuje rodzaj danych, które można pobrać, sposób ich pobierania oraz format, w jakim dane zostaną udostępnione. Interfejsy tego rodzaju charakteryzują się zróżnicowanym poziomem złożoności i mogą oznaczać zwykły odnośnik do bazy danych umożliwiający pobranie konkretnego zbioru danych, interfejs internetowy lub bardziej złożoną konfigurację. Ponowne wykorzystywanie i wymiana danych poprzez odpowiednie wykorzystanie API przynosi powszechne korzyści, gdyż umożliwia twórcom oprogramowania i przedsiębiorstwom typu start-up tworzenie nowych usług i produktów. Odgrywa również ważną rolę w tworzeniu cennych ekosystemów wokół danych, które często pozostają niewykorzystane. Podstawę konfiguracji i stosowania API musi stanowić kilka zasad: stabilność, utrzymanie przez cały cykl użytkowania, jednolitość sposobu korzystania i standardów, łatwość użytkowania oraz bezpieczeństwo. Jeśli chodzi o dane dynamiczne, czyli dane często aktualizowane, niejednokrotnie w czasie rzeczywistym, organy sektora publicznego i przedsiębiorstwa publiczne powinny udostępniać je do ponownego wykorzystywania niezwłocznie po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem odpowiednich API.

↓ 2003/98/WE motyw 13
(dostosowany)
⇒ nowy

- (29) Możliwości ponownego wykorzystywania można poprawić, ograniczając potrzebę digitalizacji dokumentów papierowych lub przetwarzania plików cyfrowych w celu osiągnięcia ich wzajemnej zgodności. Organy sektora publicznego powinny więc udostępniać dokumenty w ich istniejącym formacie lub języku, przy wykorzystaniu środków elektronicznych, tam gdzie jest to możliwe i właściwe. Organy sektora publicznego powinny przychylić się do wniosków o dostarczenie wyciągów z istniejących dokumentów wtedy, ~~gdykiedy udzielenie takiej zgody~~ ☒ realizacja wniosku ☒ wymaga jedynie prostej czynności. Organy sektora publicznego nie powinny być jednakże zobowiązane do dostarczenia wyciągu z dokumentu, jeśli wymaga to nieproporcjonalnie dużego wysiłku. Na ile to możliwe i właściwe, dla ułatwienia ponownego wykorzystywania organy sektora publicznego powinny

udostępniać swoje dokumenty w formacie, który nie wymaga użycia szczególnego oprogramowania. ~~Gdzie~~ O ile to możliwe i właściwe, organy sektora publicznego powinny ~~wziąć~~ brać pod uwagę możliwość ponownego wykorzystywania dokumentów ~~dla~~ i przez osoby niepełnosprawne i na potrzeby tych osób ~~⇒~~ poprzez udostępnianie informacji w przystępnych dla nich formatach ~~⇒~~.

↓ 2013/37/UE motyw 20
(dostosowany)
⇒ nowy

- (30) Aby ułatwić ponowne wykorzystywanie, organy sektora publicznego powinny udostępniać, jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach, dokumenty ~~⇒~~, w tym dokumenty publikowane na stronach internetowych ~~⇒~~ przy wykorzystaniu formatów otwartych ~~⇒~~ nadających się ~~⇒~~ ~~przeznaczonych~~ do odczytu ~~⇒~~ maszynowego ~~⇒~~ komputerowego i wraz z ich metadanymi, na najwyższym poziomie ~~⇒~~ precyzji i ~~⇒~~ szczegółowości ~~i ziarnistości~~, w formacie zapewniającym interoperacyjność, na przykład poprzez przetwarzanie ich w sposób zgodny z zasadami, jakim podlegają wymogi zgodności i możliwości stosowania dotyczące informacji przestrzennej określone w dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁰ ~~z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).~~

↓ nowy

- (31) Dokument należy uznać za sporządzony w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, jeżeli występuje w formacie pliku zorganizowanego w sposób umożliwiający aplikacjom komputerowym łatwe identyfikowanie, rozpoznawanie i pozyskiwanie z niego określonych danych. Dane zawarte w plikach zorganizowanych w formacie nadającym się do odczytu maszynowego należy uznać za dane przeznaczone do odczytu komputerowego. Formaty nadające się do odczytu maszynowego mogą być otwarte lub zastrzeżone, mogą też mieć formę standardów formalnych. Dokumentów zakodowanych w formacie pliku ograniczającym przetwarzanie automatyczne nie należy uznawać za sporządzone w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, gdyż pozyskanie danych z tych dokumentów jest niemożliwe lub utrudnione. Państwa członkowskie powinny w miarę możliwości w stosownych przypadkach zachęcać do korzystania z formatów otwartych przeznaczonych do odczytu komputerowego.

↓ 2013/37/UE motyw 22
(dostosowany)
⇒ nowy

- (32) ~~⇒~~ Opłaty za ponowne wykorzystanie dokumentów stanowią istotną barierę wejścia na rynek dla przedsiębiorstw typu start-up i MŚP. Dokumenty należy zatem udostępniać

⁴⁰ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

do ponownego wykorzystywania bez opłat, a ~~w~~ w przypadku gdy organy sektora publicznego pobierają opłaty $\Rightarrow$ są konieczne $\Leftarrow$ ~~za ponowne wykorzystywanie dokumentów, opłaty te~~ powinny $\boxtimes$ one $\boxtimes$ z zasady ograniczać się do kosztów krańcowych. $\Rightarrow$ W wyjątkowych przypadkach $\Leftarrow$ ~~Należy~~ jednak zwrócić uwagę na to, aby nie zakłócić normalnego funkcjonowania organów sektora publicznego, które muszą osiągać dochody, aby pokrywać znaczną część swoich kosztów związanych z wykonywaniem zadań w interesie publicznym ~~lub kosztów związanych z gromadzeniem, produkowaniem, reprodukowaniem i rozpowszechnianiem niektórych dokumentów udostępnianych do ponownego wykorzystywania.~~ $\Rightarrow$ Należy również uznać rolę, jaką w konkurencyjnym otoczeniu gospodarczym odgrywają przedsiębiorstwa publiczne. $\Leftarrow$ W takich przypadkach organy sektora publicznego $\Rightarrow$ i przedsiębiorstwa publiczne $\Leftarrow$ powinny mieć $\boxtimes$ więc $\boxtimes$ możliwość pobierania opłat przekraczających koszty krańcowe. Opłaty te należy określić w oparciu o obiektywne, przejrzyste i sprawdzalne kryteria, a całkowity dochód z wydawania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów nie powinien przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. $\Rightarrow$ Koszty anonimizacji danych osobowych lub szczególnie chronionych informacji handlowych należy również w stosownych przypadkach wliczać do kwalifikujących się kosztów. $\Leftarrow$ Wymóg osiągania dochodów w celu pokrycia znacznej części kosztów organów sektora publicznego, związanych z wykonywaniem zadań publicznych $\Rightarrow$ lub zakresem usług świadczonych w interesie ogólnym zleconych przedsiębiorstwom publicznym $\Leftarrow$ ~~lub kosztów dotyczących gromadzenia, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania niektórych dokumentów,~~ nie musi być wymogiem ustawowym, lecz może wynikać na przykład z praktyk administracyjnych stosowanych w państwach członkowskich. Wymóg taki powinien podlegać regularnemu przeglądowi państw członkowskich.

↓ 2013/37/UE motyw 23
(dostosowany)
 $\Rightarrow$ nowy

- (33) Biblioteki, muzea i archiwa powinny również mieć możliwość pobierania opłat przekraczających koszty krańcowe po to, aby ich normalne funkcjonowanie nie ulegało zakłóceniom. W przypadku tych organów sektora publicznego całkowity dochód pochodzący z wydawania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów we właściwym okresie obrachunkowym nie ~~może~~ $\boxtimes$ powinien $\boxtimes$ przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. $\Rightarrow$ Koszty anonimizacji danych osobowych lub szczególnie chronionych informacji handlowych należy również w stosownych przypadkach wliczać do kwalifikujących się kosztów. $\Leftarrow$ W odniesieniu do bibliotek, muzeów i archiwów, ze względu na ich specyfikę, przy obliczaniu rozsądnego zwrotu z inwestycji można rozważyć ceny stosowane przez sektor prywatny za ponowne wykorzystywanie takich samych lub podobnych dokumentów.

↓ 2013/37/UE motyw 24

- (34) Górne limity opłat określone w niniejszej dyrektywie pozostają bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do nakładania niższych opłat lub do odstąpienia od pobierania opłat.

↓ 2013/37/UE motyw 25
(dostosowany)

- (35) Państwa członkowskie powinny określić kryteria pobierania opłat przekraczających koszty krańcowe. W tym celu państwa członkowskie mogą na przykład określić takie kryteria w prawie krajowym lub wyznaczyć właściwy organ (☒ właściwe ☒ organy), inny niż sam organ sektora publicznego, uprawnione do określenia takich kryteriów. Organ ten ~~jest~~ ☒ powinien być ☒ zorganizowany zgodnie z systemem konstytucyjnym i prawnym państw członkowskich. Mógłby to być istniejący już organ posiadający wykonawcze uprawnienia budżetowe i podlegający odpowiedzialności politycznej.

↓ 2003/98/WE motyw 14
(dostosowany)

~~Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód nie powinien przekraczać całkowitych kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów, wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, ze względu na wymagania samofinansowania zainteresowanego organu sektora publicznego, tam gdzie to jest stosowne. Produkowanie obejmuje tworzenie i scalanie, upowszechnianie może również obejmować wsparcie użytkownika. Górną granicę opłat stanowi zwrot kosztów i rozsądny zwrot z inwestycji zgodnie ze stosowanymi zasadami rachunkowości i stosowaną w zainteresowanym organie sektora publicznego metodą obliczania kosztów, jako że zawyżone ceny powinny być zakazane. Ustanowiona niniejszą dyrektywą górna granica opłat nie narusza prawa Państwa Członkowskiego lub organów sektora publicznego do stosowania opłat niższych lub niestosowania żadnych opłat, a Państwa Członkowskie powinny zachęcać organy sektora publicznego do udostępniania dokumentów za opłatą nieprzekraczającą marginalnych kosztów reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów.~~

↓ 2003/98/WE motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (36) Warunkiem wstępnym rozwoju ☒ ogólnounijnego ☒ rynku informacyjnego ~~w skali całej Wspólnoty~~ jest zapewnienie, aby warunki ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego były jasne i publicznie dostępne. Wszystkie ~~stosowane~~ ☒ mające zastosowanie ☒ warunki ponownego wykorzystywania dokumentów powinny być więc jasne dla potencjalnych użytkowników. Aby wspierać i ułatwiać ~~wnioskowanie~~ ☒ występowanie z wnioskami ☒ o ponowne wykorzystywanie, państwa członkowskie powinny zachęcać do tworzenia ☒ , w stosownych przypadkach, ☒ dostępnych w internecie, ~~tam gdzie jest to stosowne~~, wykazów dostępnych dokumentów. Wnioskujący o ponowne wykorzystywanie dokumentów ☒ będących w posiadaniu podmiotów innych niż przedsiębiorstwa publiczne, instytucje edukacyjne, organizacje prowadzące badania naukowe i organizacje finansujące badania naukowe ☒ powinni być ~~powinno~~ poinformowani o dostępnych środkach odwoławczych odnoszących się do ~~wpływających na nich~~ decyzji lub praktyk ☒ , które wywierają na nich wpływ ☒ . ☒ Będzie to miało ☒ Szczególne znaczenie ~~nabierze to~~ dla MŚP, które mogą nie ☒ orientować się, jak przebiegają kontakty z ☒ ~~znaczące zależności między~~ organami sektora publicznego z

innych państw członkowskich, i ☒ mogą nie znać odnośnych ☒ odpowiadającymi
~~in środkami odwoławczymi.~~

↓ 2013/37/UE motyw 28
(dostosowany)

- (37) Środki odwoławcze powinny obejmować możliwość przeglądu przez bezstronny organ odwoławczy. Organem tym może być istniejący już organ krajowy, taki jak krajowy organ ~~do spraw~~ ☒ ochrony ☒ konkurencji, krajowy organ regulujący dostęp do dokumentów lub krajowy organ sądowy. Organ ten powinien być zorganizowany zgodnie z systemem konstytucyjnym i prawnym państw członkowskich i nie powinien naruszać środków odwoławczych niezależnie przysługujących wnioskującym o ponowne wykorzystywanie. Powinien on jednak być odrębny od mechanizmu państwa członkowskiego, określającego kryteria stosowania opłat przekraczających koszty krańcowe. Środki odwoławcze powinny obejmować możliwość odwołania się nie tylko od decyzji odmownych, lecz również od decyzji, które, pomimo iż zezwalają na ponowne wykorzystywanie, mogłyby powodować negatywne skutki dla wnioskodawcy pod innymi względami, w szczególności ~~poprzez~~ ☒ ze względu na ☒ zastosowane zasady dotyczące ☒ pobierania ☒ opłat. Proces przeglądu powinien być sprawny, zgodnie z potrzebami szybko zmieniającego się rynku.

↓ 2003/98/WE motyw 16
(dostosowany)

- (38) Upublicznianie wszystkich ogólnie dostępnych dokumentów będących w posiadaniu sektora publicznego – dotyczących nie tylko procesu politycznego, ale również procesu prawnego i administracyjnego – jest podstawowym instrumentem rozszerzania prawa do wiedzy, które jest podstawową zasadą demokracji. Cel ten dotyczy instytucji na każdym poziomie ☒ szczebla ☐ – lokalnym, krajowym i międzynarodowym.

↓ 2003/98/WE motyw 17
(dostosowany)

- (39) W pewnych przypadkach ponowne wykorzystywanie dokumentów będzie odbywać się bez ~~przynajmniej~~ ☒ uzgodnienia ☒ licencji. W innych przypadkach wydawana będzie licencja nakładająca warunki ponownego wykorzystywania przez licencjobiorcę, dotycząca spraw takich jak odpowiedzialność, prawidłowe wykorzystywanie dokumentów, gwarancja niewprowadzania zmian oraz obowiązek podania źródła. Jeśli organy sektora publicznego licencjonują dokumenty do ponownego wykorzystywania, warunki licencji powinny być uczciwe i przejrzyste. W tym względzie ważną rolę mogą odgrywać dostępne w internecie licencje standardowe. Państwa członkowskie powinny więc zapewnić dostępność licencji standardowych.

↓ 2003/98/WE motyw 18
(dostosowany)

- (40) Jeśli właściwe ☒ organy ☒ ~~władze~~ zdecydują o zaprzestaniu udostępniania niektórych dokumentów do ponownego wykorzystywania lub przestaną te dokumenty aktualizować, decyzje te powinny być ~~znane publicznie~~ ☒ podawane do publicznej wiadomości ☒ tak szybko, jak to możliwe, w miarę możliwości przy wykorzystaniu środków elektronicznych.
-

↓ 2003/98/WE motyw 19
(dostosowany)

- (41) Warunki ponownego wykorzystywania dla porównywalnych ~~jego~~ kategorii ☒ ponownego wykorzystywania ☒ nie powinny mieć charakteru dyskryminacyjnego. Nie powinno ~~to~~, na przykład, uniemożliwiać wymiany informacji między organami sektora publicznego bez opłat ☒ do celów wykonywania zadań publicznych ☒, ☒ a jednocześnie pobierania opłat od ☒ ~~kiedy~~ innych stron ~~ponoszą opłaty~~ za ponowne wykorzystywanie tych samych dokumentów. Nie powinno ~~to~~ też uniemożliwiać przyjęcia zróżnicowanej polityki opłat za użytkowanie komercyjne i niekomercyjne.
-

↓ 2013/37/UE motyw 26
(dostosowany)

- (42) W związku z wszelkimi przypadkami ponownego wykorzystywania dokumentu organy sektora publicznego mogą, w stosownych przypadkach, w drodze licencji, określać warunki, takie jak obowiązek podania źródła i wskazania, czy dokument został w jakikolwiek sposób zmieniony przez ~~ponownego użytkownika~~ ☒ podmiot ponownie wykorzystujący dany dokument ☒. Wszelkie licencje na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego powinny w każdym przypadku jak najmniej ograniczać ponowne ich wykorzystywanie, na przykład poprzez ograniczenie się do wskazania źródła. Istotną rolę w tym zakresie powinny odgrywać otwarte licencje dostępne w internecie, które przyznają szersze prawa do ponownego wykorzystywania bez ograniczeń technologicznych, finansowych lub geograficznych i wykorzystują otwarte formaty danych. Z tego względu państwa członkowskie powinny propagować wykorzystywanie otwartych licencji, które z czasem powinny stać się normą w całej Unii.
-

↓ 2003/98/WE motyw 20
(dostosowany)

- (43) Ustanawiając reguły ponownego wykorzystywania dokumentów, organy sektora publicznego powinny respektować reguły konkurencji, w możliwie najszerszym stopniu unikając umów o wyłączności z partnerami prywatnymi. ~~Dostarczanie~~ ☒ Świadczenie ☒ usług w ogólnym interesie gospodarczym może jednak wymagać ☒ przyznania ☒ wyłącznego prawa do ponownego wykorzystywania pewnych dokumentów sektora publicznego. Przykładem tego może być sytuacja, kiedy żaden wydawca komercyjny nie opublikowałby informacji, nie posiadając takiego wyłącznego prawa.

↓ 2013/37/UE motyw 31
(dostosowany)
⇒ nowy

- (44) ⇒ Istnieją liczne umowy o współpracy pomiędzy bibliotekami, w tym bibliotekami uniwersyteckimi, muzeami, archiwami a partnerami prywatnymi, które obejmują digitalizację zasobów kulturowych, przyznając prawo wyłączne partnerom prywatnym. Praktyka pokazuje, że tego rodzaju partnerstwa publiczno-prywatne mogą ułatwiać wartościowe wykorzystywanie zasobów kulturowych, a jednocześnie umożliwiają zapewnienie obywatelom szybszego dostępu do dziedzictwa kulturowego. Należy zatem uwzględnić istniejące obecnie w państwach członkowskich rozbieżności pod względem digitalizacji zasobów kulturowych poprzez wprowadzenie zbioru konkretnych przepisów regulujących umowy w sprawie digitalizacji tego rodzaju zasobów. ⇐ W przypadku gdy prawo wyłączne odnosi się do digitalizacji zasobów kulturowych, konieczny może być pewien okres wyłączności, tak aby dać partnerowi prywatnemu możliwość osiągnięcia zwrotu z inwestycji. Okres ten powinien być jednak ograniczony w czasie i możliwie jak najkrótszy, tak aby przestrzegać zasady, zgodnie z którą dorobek wchodzący w zakres domeny publicznej powinien pozostać w tej domenie po jego digitalizacji. Okres ☒ obowiązywania ☒ prawa wyłącznego do digitalizacji zasobów kulturowych nie powinien co do zasady przekraczać 10 lat. Każdy okres ~~prawa wyłącznego~~ ☒ wyłączności ☒ przekraczający 10 lat powinien podlegać przeglądowi, z uwzględnieniem zmian technologicznych, finansowych i administracyjnych, jakie zaszły od momentu zawarcia umowy. Ponadto wszelkie partnerstwa publiczno-prywatne zawarte w celu digitalizacji zasobów kulturowych powinny przyznawać partnerskiej instytucji kulturalnej pełne prawa w zakresie wykorzystywania digitalizacji zasobów kulturowych po zakończeniu umowy.

↓ nowy

- (45) Uzgodnienia między posiadaczami danych a podmiotami ponownie wykorzystującymi te dane, które wprost nie przyznają praw wyłącznych, lecz w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że doprowadzą do ograniczenia dostępności dokumentów do ponownego wykorzystania, powinny podlegać dodatkowym środkom kontroli publicznej i w związku z tym powinny być publikowane na co najmniej dwa miesiące przed ich wejściem w życie, aby umożliwić zainteresowanym stronom wystąpienie z wnioskiem o ponowne wykorzystanie dokumentów objętych danym uzgodnieniem i zapobiec ryzyku ograniczenia grona podmiotów mogących ponownie wykorzystywać te dane. Takie uzgodnienia należy również podawać do wiadomości publicznej po ich zawarciu, w ostatecznym brzmieniu ustalonym przez strony.
- (46) Niniejsza dyrektywa ma na celu zminimalizowanie ryzyka uzyskania nadmiernej przewagi przez podmiot, który jako pierwszy wystąpi z wnioskiem o ponowne wykorzystanie określonych danych, co mogłoby ograniczyć liczbę podmiotów mogących ponownie wykorzystywać te dane. W przypadku gdy ustalenia umowne – obok spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku udostępnienia dokumentów – wiążą się z przeniesieniem zasobów państwa członkowskiego w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla stosowania zasad pomocy państwa i innych reguły konkurencji określonych w art. 101–109 Traktatu. Z zasad pomocy państwa określonych w art.

107–109 Traktatu wynika, że państwo musi zweryfikować *ex ante*, czy z danymi ustaleniami umownymi wiąże się pomoc państwa, i zapewnić, by ustalenia te były zgodne z zasadami tej pomocy.

↓ 2003/98/WE motyw 21
(dostosowany)
⇒ nowy

- (47) Niniejsza dyrektywa ~~nie~~ powinna być wykonywana i stosowana w pełnej zgodności z regulami przepisów prawa Unii odnoszącymi się do ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁴¹, w tym przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁴² oraz dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴³, i powinna być wykonywana i stosowana w pełnej zgodności z tym przepisami.
- ⇒ Anonimizacja jest sposobem pogodzenia względów przemawiających za umożliwieniem ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w jak najszerszym zakresie z obowiązkami wynikającymi z przepisów o ochronie danych, lecz wiąże się z kosztami. Koszt ten należy uwzględnić jako jedną z pozycji kosztów podlegających zaliczeniu do kosztu krańcowego związanego z rozpowszechnianiem danych w rozumieniu art. 6 niniejszej dyrektywy. ⇐

↓ 2003/98/WE motyw 22
(dostosowany)

- (48) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa własności intelektualnej osób trzecich. ~~Aby nie było~~ W celu uniknięcia wątpliwości, określenie „prawa własności intelektualnej” odnosi się tylko do praw autorskich i praw pokrewnych (włączając formy ochrony *sui generis*). Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do dokumentów objętych prawem własności przemysłowej, takich jak patenty oraz zarejestrowane wzory i znaki towarowe. Dyrektywa nie ma wpływu na istnienie ani na własność praw własności intelektualnej organów sektora publicznego ani też nie ogranicza wykonywania tych praw w żaden sposób wychodzący poza ograniczenia granice określone w niniejszej dyrektywie. Zobowiązania nałożone niniejszą dyrektywą powinny stosować się tylko wtedy, kiedy są zgodne z przepisami umów międzynarodowych o ochronie praw własności intelektualnej, w szczególności z Konwencją berneńską o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Konwencja berneńska) oraz Porozumieniem w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (Porozumienie TRIPS). Organy sektora publicznego powinny jednakże

⁴¹ ~~Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.~~

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) [...].

⁴³ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

wykonywać swe prawa autorskie w sposób ułatwiający ponowne wykorzystywanie dokumentów.

↓ 2013/37/UE motyw 9
(dostosowany)

- (49) Uwzględniając prawo Unii oraz zobowiązania międzynarodowe państw członkowskich i Unii, w szczególności wynikające z konwencji berneńskiej ~~o~~ ~~ochronie dzieł literackich i artystycznych~~ oraz z porozumienia ~~o~~ TRIPS ~~o~~ ~~w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej~~, dokumenty będące przedmiotem praw własności intelektualnej osób trzecich powinny zostać wyłączone z zakresu ~~o~~ niniejszej ~~o~~ dyrektywy ~~2003/98/WE~~. W przypadku gdy pierwotnym właścicielem praw własności intelektualnej, których przedmiotem jest dokument będący w posiadaniu bibliotek, w tym bibliotek uniwersyteckich, muzeów i archiwów, była osoba trzecia, a okres ochrony tych praw jeszcze nie wygasł, dokument taki powinien być uznawany ~~do~~ celów niniejszej dyrektywy za dokument, do którego prawa własności intelektualnej należą do osoby trzeciej.

↓ 2013/37/UE motyw 12
(dostosowany)

- (50) ~~o~~ Niniejsza ~~o~~ ~~dyrektywa 2003/98/WE~~ powinna pozostawać bez uszczerbku dla praw, w tym ~~o~~ autorskich ~~o~~ praw majątkowych i ~~nemajątkowych~~ ~~o~~ osobistych ~~o~~, jakie mogą przysługiwać pracownikom organów sektora publicznego na mocy przepisów krajowych.

↓ 2013/37/UE motyw 13

- (51) Ponadto w przypadku udostępnienia dokumentu do ponownego wykorzystywania zainteresowany organ sektora publicznego powinien zachować prawo do wykorzystywania takiego dokumentu.

↓ 2003/98/WE motyw 23
(dostosowany)

- (52) Narzędzia pomagające ~~potencjalnym użytkownikom~~ ~~o~~ podmiotom zainteresowanym ponownym wykorzystywaniem informacji ~~o~~ w znajdowaniu dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystania oraz warunki ponownego wykorzystywania mogą znacznie ułatwić ~~ponadgraniczne~~ ~~o~~ transgraniczne ~~o~~ wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić praktyczne rozwiązania pomagające ~~użytkownikom~~ ~~o~~ tym podmiotom ~~o~~ w poszukiwaniu dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania. Przykładami takich praktycznych rozwiązań są ~~dostępne najłatwiej w Internecie,~~ wykazy ~~aktywów głównych dokumentów~~ ~~o~~ najważniejszych zasobów dokumentacyjnych ~~o~~ (dokumentów ~~o~~ , które są ~~o~~ często ponownie wykorzystywane lub potencjalnie mogą ~~o~~ być często wykorzystywane) ~~o~~ , dostępne najlepiej za pośrednictwem internetu, ~~o~~ oraz portale połączone z zdecentralizowanymi wykazami ~~aktywów~~ ~~o~~ zasobów ~~o~~ .

↓ 2003/98/WE motyw 24
(dostosowany)
⇒ nowy

- (53) Niniejsza dyrektywa nie stanowi uszczerbku dla ☒ narusza przepisów ☒ dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym~~⁴⁴ i dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych~~⁴⁵. Wyszczególnia ona warunki, na których organy sektora publicznego mogą wykonywać swoje prawa własności intelektualnej na wewnętrznym rynku informacji, gdy zezwalają na ponowne wykorzystywanie. ⇒ W szczególności, jeżeli posiadaczem prawa przewidzianego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE jest organ sektora publicznego, nie powinien on wykonywać tego prawa w celu uniemożliwienia lub ograniczenia ponownego wykorzystania danych zawartych w bazie danych. ⇐

↓ 2013/37/UE motyw 27
(dostosowany)

- (54) Komisja wspiera rozwój internetowego ☒ sprawozdania na temat stopnia zaawansowania wdrożenia polityki otwartych danych (ang. *Open Data Maturity Report*) ☒ ~~tablicy wyników informacji sektora publicznego~~ zawierającego odnośne wskaźniki wydajności w zakresie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego we wszystkich państwach członkowskich. Regularna aktualizacja ☒ tego sprawozdania ☒ ~~tej tablicy wyników~~ przyczyni się do wymiany informacji między państwami członkowskimi i dostępności informacji dotyczących strategii politycznych i praktyk w całej Unii.

↓ 2013/37/UE motyw 35
⇒ nowy

- (55) Należy zapewnić, aby państwa członkowskie ⇒ monitorowały ⇐ ~~informowały Komisję o~~ skalę ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, warunkach ich udostępniania oraz praktykach w zakresie środków odwoławczych.

↓ 2013/37/UE motyw 29
⇒ nowy

- (56) Komisja ⇒ może ⇐ ~~powinna~~ udzielić państwom członkowskim pomocy w spójnym wdrażaniu niniejszej dyrektywy poprzez wydanie ⇒ nowych i aktualizowanie istniejących ⇐ wytycznych, szczególnie w sprawie zalecanych standardowych licencji, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystywanie dokumentów, po konsultacji z zainteresowanymi stronami.

⁴⁴ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10).

⁴⁵ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77 z 27.3.1996, str. 20).

- (57) Jednym z podstawowych celów ustanowienia rynku wewnętrznego jest stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi usług świadczonych w skali całej Unii. Biblioteki, muzea i archiwa posiadają bogaty zbiór cennych zasobów informacji sektora publicznego, w szczególności od kiedy przedsięwzięcia w dziedzinie digitalizacji zwielokrotniły ilość dorobku cyfrowego wchodzącego w zakres domeny publicznej. Te zbiory dziedzictwa kulturowego wraz z powiązanymi z nimi metadanymi stanowią potencjalną podstawę treści cyfrowych w zakresie produktów i usług oraz mają ogromny potencjał w dziedzinie innowacyjnego ponownego wykorzystywania w takich sektorach jak edukacja i turystyka. ⇒ Inne rodzaje instytucji kulturalnych (takie jak orkiestry, opery, zespoły baletowe i teatry), w tym archiwa, którą są częścią tych instytucji, powinny być nadal wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy ze względu na ich specyfikę jako podmioty aktywne na polu sztuki widowiskowej oraz na fakt, że ich materiał niemal w całości podlega prawom własności intelektualnej osób trzecich, a zatem byłby wyłączony z zakresu niniejszej dyrektywy. ⇐ ~~Większe możliwości ponownego wykorzystywania publicznego dorobku kulturowego powinny pozwolić przedsiębiorstwom unijnym między innymi na wykorzystywanie jego potencjału oraz przyczynienie się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.~~

- (58) W celu stworzenia warunków wspierających ponowne wykorzystywanie dokumentów, które wiąże się z istotnymi korzyściami społeczno-ekonomicznymi, mającymi szczególnie wysoką wartość dla gospodarki i społeczeństwa, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjęcia wykazu zbiorów danych o wysokiej wartości spośród dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, wraz z określeniem trybu ich publikacji i ponownego wykorzystywania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (59) Ogólnounijny wykaz zbiorów danych o szczególnym potencjale generowania korzyści społeczno-ekonomicznych wraz ze zharmonizowanymi warunkami ich ponownego wykorzystywania stanowią istotny czynnik sprzyjający opracowywaniu transgranicznych zastosowań danych i usług wykorzystujących dane. W trakcie procesu prowadzącego do stworzenia tego wykazu Komisja powinna przeprowadzić stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Wykaz ten powinien uwzględniać przepisy sektorowe, które już regulują publikację zbiorów danych, jak również kategorie wskazane w załączniku technicznym do karty otwartych danych grupy G-8 i w zawiadomieniu Komisji 2014 /C 240/01.

- (60) W celu zapewnienia maksymalnych efektów oraz ułatwienia ponownego wykorzystywania zbiorów danych o wysokiej wartości tego rodzaju zbiory danych należy udostępniać do ponownego wykorzystywania przy minimalnych ograniczeniach prawnych oraz nieodpłatnie. Zbiory te należy również publikować za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacji w każdym przypadku, gdy dany zbiór danych zawiera dane dynamiczne.

↓ 2003/98/WE motyw 25
(dostosowany)

~~Ponieważ celów proponowanego działania, to znaczy ułatwienia tworzenia produktów i usług informacyjnych w skali całej Wspólnoty opartych na dokumentach sektora publicznego, podniesienia efektywności ponadgranicznego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego przez firmy prywatne do tworzenia produktów i usług o wartości dodanej oraz ograniczenia zniekształceń konkurencji na rynku Wspólnoty nie można w sposób wystarczający osiągnąć przez działania Państw Członkowskich i, w świetle jego wewnątrz-wspólnotowego zakresu i skutków, można je lepiej osiągnąć na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z określoną tym artykułem zasadą proporcjonalności niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów. Niniejsza dyrektywa powinna doprowadzić do minimum harmonizacji, zapobiegając pogłębianiu się różnic w postępowaniu z ponownym wykorzystywaniem dokumentów sektora publicznego w Państwach Członkowskich,~~

↓ 2013/37/UE motyw 33

- (61) Z uwagi na to, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ułatwianie tworzenia dostępnych w całej Unii produktów i usług informacyjnych w oparciu o dokumenty sektora publicznego, zapewnianie skutecznego transgranicznego wykorzystania dokumentów sektora publicznego, z jednej strony przez przedsiębiorstwa prywatne, w szczególności przez małe i średnie przedsiębiorstwa, na potrzeby produktów i usług informacyjnych o wartości dodanej, z drugiej zaś strony przez obywateli w celu ułatwiania swobodnego przepływu informacji i komunikacji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast, ze względu na paneuropejski zakres proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z ~~zasadą~~ zasadą proporcjonalności określoną ~~w tym artykule~~ w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

↓ 2013/37/UE motyw 34
(dostosowany)
⇒ nowy

- (62) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym ⇒ prawa do prywatności (art. 7), ⇐ ochrony danych osobowych (art. 8), ~~oraz~~ prawa własności (art. 17) ⇒ oraz integracji osób niepełnosprawnych (art. 26) ⇐. Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie powinien być interpretowany lub wdrażany w sposób, który

nie jest zgodny z Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

↓ nowy

- (63) Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszej dyrektywy. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁴⁶ podstawę tej oceny powinno stanowić pięć kryteriów: skuteczność, efektywność, odpowiedniość, spójność i wartość dodana UE, a wyniki tej oceny powinny stanowić podstawę oceny skutków ewentualnych dalszych środków.
- (64) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno być ograniczone do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (65) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B,

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalny ~~zestaw reguł określających~~ ☒ zbiór przepisów regulujących ☒ ponowne wykorzystywanie oraz praktyczne środki ułatwiające ponowne wykorzystywanie:

a) istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego państw członkowskich;⁴⁶

↓ nowy

b) istniejących dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych prowadzących działalność w obszarach określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁴⁷ oraz przedsiębiorstw publicznych działających w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne na podstawie art. 2 rozporządzenia (WE) nr

⁴⁶ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁴⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁸, przedsiębiorstw publicznych działających w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej na podstawie art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008⁴⁹ oraz przedsiębiorstw publicznych działających w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92⁵⁰;

c) danych badawczych, na warunkach określonych w art. 10 ust. 1 i 2.

↓ 2003/98/WE

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. a)
ppkt (i) (dostosowany)

a) dokumentów, których wydawanie jest działalnością ~~leżącą~~ ☒ wykraczającą ☒ poza zakresem zadań publicznych zainteresowanych organów sektora publicznego określonych ~~prawem~~ ☒ przepisami ustawowymi ☒ lub innymi wiążącymi ~~zasadami~~ ☒ przepisami ☒ w państwie członkowskim lub, w przypadku braku takich ~~zasad~~ ☒ przepisów ☒, określonych zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w zainteresowanym państwie członkowskim, o ile zakres zadań publicznych jest przejrzysty i podlega przeglądowi;

↓ nowy

b) dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych, opracowanych poza zakresem świadczenia usług w interesie ogólnym, jak określono w przepisach ustawowych lub innych wiążących przepisach państwa członkowskiego;

↓ 2003/98/WE

~~cb)~~ dokumentów, do których prawa własności intelektualnej należą do osób trzecich;

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. a)
ppkt (ii) (dostosowany)

~~de)~~ dokumentów wyłączonych z dostępu na podstawie systemów dostępu państw członkowskich, również ze względu na:

⁴⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG)

nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70.

⁴⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (wersja przekształcona) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3).

⁵⁰ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczące stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364 z 12.12.1992, s. 7).

- ochronę bezpieczeństwa narodowego (~~§~~ ☒ tzn. ☒ bezpieczeństwa państwa), obronność lub bezpieczeństwo publiczne,
- tajemnicę statystyczną,
- ☒ poufność informacji handlowych ☒ ~~tajemnicę handlową~~ (~~np.~~ ☒ w tym ☒ tajemnicę ☒ handlową ☒ przedsiębiorstwa, zawodowa ~~aa~~ lub ☒ przedsiębiorstwa ☒ ~~fimowa~~);

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. a)
ppkt (iii)

~~eee~~) dokumentów, do których dostęp jest ograniczony na podstawie systemów dostępu w państwach członkowskich, w tym w przypadkach gdy obywatele lub przedsiębiorstwa muszą wykazać szczególny interes, aby uzyskać dostęp do dokumentów;

~~feb~~) części dokumentów zawierających wyłącznie logo, herby i oznaczenia;

~~gee~~) dokumentów wyłączonych z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony na podstawie systemów dostępu z powodu ochrony danych osobowych, a także części dokumentów dostępnych na podstawie tych systemów, które to części zawierają dane osobowe, których ponowne wykorzystywanie zostało określone w przepisach jako niezgodne z prawem dotyczącym ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych;

↓ 2003/98/WE

~~hd~~) dokumentów będących w posiadaniu publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych oraz ich filii, a także innych organów lub ich filii wypełniających zadania publicznej radiofonii i telewizji;

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. a)
ppkt (v)
⇒ nowy

~~ie~~) dokumentów będących w posiadaniu instytucji kulturalnych innych niż biblioteki, ⇒ biblioteki uniwersyteckie, ⇐ muzea i archiwa.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. a)
ppkt (iv)
⇒ nowy

~~je~~) dokumentów będących w posiadaniu instytucji edukacyjnych i ~~badawczych~~ ⇒ na poziomie szkoły średniej lub niższym ⇐, w tym organizacje ustanowione w celu przekazywania wyników badań, szkoły i uniwersytety, z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich oraz ⇒, w przypadku wszystkich innych instytucji edukacyjnych – dokumentów innych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c); ⇐

↓ nowy

- k) dokumentów innych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), będących się w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe, w tym organizacji utworzonych na potrzeby transferu wyników badań naukowych.
-

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. b)

3. Niniejsza dyrektywa opiera się na systemach dostępu obowiązujących w państwach członkowskich i pozostaje bez uszczerbku dla tych systemów.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)
→₁ 2013/37/UE art. 1 ust. 1 lit. c)

~~4. Niniejsza dyrektywa pozostawia nienaruszony i w żaden sposób nie wpływa na poziom ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami →₁ Unii ← i prawa krajowego, w szczególności nie zmienia zobowiązań i praw określonych w dyrektywie 95/46/WE.~~

~~45.~~ Nałożone niniejszą dyrektywą zobowiązania stosuje się tylko ~~wtedy, kiedy~~ ☒ w zakresie, w jakim ☒ są zgodne z przepisami umów międzynarodowych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, w szczególności ~~k~~onwencji berneńskiej i ~~p~~Porozumienia TRIPS.

↓ nowy

5. Prawo producenta bazy danych przewidziane w art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE nie może być wykonywane przez organy sektora publicznego w celu uniemożliwienia lub ograniczenia ponownego wykorzystywania dokumentów na podstawie niniejszej dyrektywy.

6. Niniejsza dyrektywa reguluje ponowne wykorzystywanie istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego państw członkowskich, w tym dokumentów, do których zastosowanie ma dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵¹.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

⁵¹ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

- 1) „organ sektora publicznego” oznacza państwowe, regionalne lub lokalne władze, podmioty prawa publicznego oraz stowarzyszenia utworzone przez jedną lub kilka takich władz albo jeden lub kilka takich podmiotów prawa publicznego;
- 2) „podmiot prawa publicznego” oznacza jakikolwiek ~~organ~~ ☒ podmiot ☒:
- a) ustanowiony w szczególnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, ~~który nie ma~~ ☒ niemający ☒ charakteru przemysłowego ~~ani lub~~ handlowego; oraz
 - b) posiadający osobowość prawną; oraz
 - c) finansowany w przeważającej części przez państwo, władze regionalne lub lokalne czy też inne podmioty prawa publicznego; lub ~~jeżeli jego~~ ☒ którego ☒ zarząd podlega nadzorowi ze strony tych podmiotów; lub ~~jeżeli~~ ☒ w którym ☒ ponad połowę składu jego organu ~~administracji, zarządu lub nadzoru~~ ☒ administrującego, zarządzającego lub nadzorczego ☒ stanowią osoby mianowane przez państwo, władze regionalne lub lokalne lub inne podmioty prawa publicznego;

↓ nowy

3) „przedsiębiorstwo publiczne” oznacza każde przedsiębiorstwo, na które organy sektora publicznego mogą wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, dominujący wpływ z racji bycia jego właścicielem, posiadania w nim udziału finansowanego lub na mocy przepisów, które regulują działalność tego przedsiębiorstwa;

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 2
(dostosowany)

~~49)~~ „uniwersytet” oznacza jakikolwiek organ sektora publicznego, który oferuje kształcenie na poziomie wyższym zakończone uzyskaniem stopnia ~~naukowego~~ ☒ akademickiego ☒ ;

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

~~53)~~ „dokument” oznacza:

- a) jakąkolwiek treść niezależnie od zastosowanego nośnika (zapisaną na papierze lub zapisaną w formie elektronicznej lub zarejestrowaną w formie dźwiękowej, wizualnej albo audiowizualnej);
- b) ~~każdą~~ ☒ dowolną ☒ część tej treści;

↓ nowy

6) „dane dynamiczne” oznaczają dokumenty w formie elektronicznej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym;

7) „dane badawcze” oznaczają dokumenty w formie cyfrowej, inne niż publikacje naukowe, które są gromadzone lub opracowywane w ramach działalności badawczo-naukowej i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym bądź też są powszechnie akceptowane w środowisku naukowym jako konieczne do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań;

8) „zbiory danych o wysokiej wartości” oznaczają dokumenty, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami społeczno-ekonomicznymi, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia usług i zastosowań o wartości dodanej, a także znaczny krąg potencjalnych beneficjentów usług i zastosowań o wartości dodanej, opartych na tych zbiorach danych;

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

94) „ponowne wykorzystywanie” oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla których te dokumenty zostały wyprodukowane. ☒ z wyjątkiem ☒ Ponownym wykorzystywaniem nie jest wymiana dokumentów między organami sektora publicznego wyłącznie w wykonaniu ich zadań publicznych;

~~5) „dane osobowe” oznaczają dane, których definicję przedstawiono w art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE.~~

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 2
(dostosowany)

106) „format ☒ nadający się ☒ przeznaczony do odczytu ☒ maszynowego ☒ komputerowego” oznacza format pliku zorganizowany tak, aby aplikacje komputerowe mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i uzyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę;

117) „format otwarty” oznacza format pliku, który nie jest powiązany z platformą oraz jest udostępniany obywatelom bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie dokumentów;

128) „otwarty standard formalny” oznacza standard określony w formie pisemnej, wyszczególniający specyfikacje wymogów dotyczących sposobu zapewnienia interoperacyjności oprogramowania;

↓ nowy

13) „rozsądny zwrot z inwestycji” oznacza odsetek całkowitej opłaty, ponad to, co jest konieczne do odzyskania kwalifikujących się kosztów, w wysokości nieprzekraczającej stałej stopy procentowej Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o maksymalnie 5 punktów procentowych;

14) „osoba trzecia” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną inną niż organ sektora publicznego lub przedsiębiorstwo publiczne, w których posiadaniu znajdują się dane.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 3
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 3

Zasada ogólna

1. ~~Z zastrzeżeniem ust. 2, Państwa członkowskie zapewniają~~ ☒ , z zastrzeżeniem ust. 2, ☒ możliwość ponownego wykorzystywania dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie zgodnie z art. 1, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z warunkami określonymi w rozdziałach III i IV.

2. W przypadku dokumentów, do których prawa własności intelektualnej posiadają biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa, ☒ oraz dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych ☒ państwa członkowskie zapewniają – w sytuacji gdy dozwolone jest ponowne wykorzystywanie takich dokumentów – możliwość ponownego wykorzystywania tych dokumentów do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z warunkami określonymi w rozdziałach III i IV.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI O PONOWNE WYKORZYSTYWANIE

Artykuł 4

Wymagania ~~stosowane przy~~ ☒ mające zastosowanie do ☒ przetwarzania ~~wniosków o ponowne wykorzystywanie~~

1. Organy sektora publicznego przetwarzają, przy wykorzystaniu środków elektronicznych ~~gdzie~~ ☒ – jeżeli ☒ jest to możliwe i ~~właściwe~~, ☒ w stosownych przypadkach – ☒ wnioski o ponowne wykorzystywanie i udostępniają dokumenty do ponownego wykorzystywania wnioskodawcy lub, jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w rozsądnym terminie zgodnym z terminami ustanowionymi dla przetwarzania wniosków o dostęp do dokumentów.

2. Jeśli terminy lub inne ~~reguły określające~~ ☒ przepisy regulujące ☒ terminowe udostępnianie dokumentów nie zostały ustanowione, organy sektora publicznego przetwarzają wnioski i dostarczają wnioskodawcy dokumenty do ponownego wykorzystywania lub, jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w terminie nie dłuższym niż 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. W przypadku obszernych lub skomplikowanych ~~zamówień~~ ☒ wniosków ☒ termin ten może być przedłużony o kolejne 20 dni roboczych. W takich przypadkach zawiadamia się wnioskodawcę w ciągu trzech tygodni od otrzymania ☒ pierwotnego ☒ wniosku ~~wstępnego~~, że przetwarzanie jego wniosku wymaga więcej czasu.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 4
(dostosowany)

3. W przypadku decyzji odmownej organy sektora publicznego informują wnioskodawcę o przyczynach odmowy na podstawie odpowiednich przepisów systemu dostępu danego państwa członkowskiego lub krajowych przepisów przyjętych ~~zgodnie z~~ ☒ na podstawie ☒ niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 1 ust. 2 lit. a) ~~– gce~~ lub art. 3. Jeśli decyzja odmowna jest oparta na art. 1 ust. 2 lit. ~~cb~~, organ sektora publicznego zamieszcza odniesienie do osoby fizycznej lub prawnej, która jest posiadaczem praw (jeśli jest znana), albo do licencjodawcy, od którego organ sektora publicznego uzyskał dany materiał. Do

zamieszczenia takiego odniesienia nie są zobowiązane biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa.

4. Każda decyzja dotycząca ponownego wykorzystywania zawiera odniesienie do środków odwoławczych na wypadek, gdyby wnioskodawca chciał odwołać się od decyzji. Środki odwoławcze obejmują możliwość przeglądu przez bezstronny organ odwoławczy posiadający odpowiednią wiedzę specjalistyczną, taki jak krajowy organ ochrony konkurencji, krajowy organ regulujący dostęp do dokumentów lub krajowy organ sądowy, którego decyzje są wiążące dla danego organu sektora publicznego.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)
⇒ nowy

5. ☒ Spełnienia wymagań niniejszego artykułu nie wymaga się od następujących podmiotów: ☒

~~Spełnienia wymagań niniejszego artykułu nie wymaga się od organów sektora publicznego objętych art. 1 ust. 2 lit. d), e) i f).~~

↓ nowy

a) przedsiębiorstw publicznych;

b) instytucji edukacyjnych, organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe.

↓ 2003/98/WE

ROZDZIAŁ III

WARUNKI PONOWNEGO WYKORZYSTYWANIA

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 5
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 5

Dostępne formaty

1. ☒ Nie naruszając przepisów rozdziału V, ☒ ~~o~~organy sektora publicznego ⇒ oraz przedsiębiorstwa publiczne ⇐ udostępniają swoje dokumenty w jakimkolwiek istniejącym formacie lub języku, a jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – w formacie otwartym ☒ nadającym się ☒ ~~przeznaczonym~~ do odczytu ☒ maszynowego ☒ komputerowego wraz z metadanymi. W miarę możliwości zarówno format, jak i metadane ☒ muszą ☒ ~~powinny~~ być zgodne z otwartymi standardami formalnymi.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje organów sektora publicznego ⇒ ani przedsiębiorstw publicznych ⇐ do tworzenia lub dostosowywania dokumentów ani do dostarczania wyciągów z dokumentów, aby zapewnić zgodność z przepisami tego ustępu, w przypadku gdy wymagałoby to nieproporcjonalnie dużego wysiłku, wykraczającego poza prostą czynność.

3. Na podstawie niniejszej dyrektywy od organów sektora publicznego $\Rightarrow$ oraz przedsiębiorstw publicznych $\Leftarrow$ nie można wymagać kontynuowania tworzenia i przechowywania określonego typu dokumentów w celu ponownego ich wykorzystywania przez organizację sektora prywatnego lub publicznego.

$\Downarrow$ nowy

4. Organy sektora publicznego oraz przedsiębiorstwa publiczne udostępniają dane dynamiczne do ponownego wykorzystywania natychmiast po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem odpowiednich interfejsów programowania aplikacji (API).

5. Jeżeli udostępnienie dokumentów natychmiast po ich zgromadzeniu przekroczyłoby możliwości finansowe i techniczne organu sektora publicznego lub przedsiębiorstwa publicznego, dokumenty, o których mowa w ust. 4, udostępnia się w terminie, który nie powoduje nadmiernego ograniczenia możliwości wykorzystania ich potencjału gospodarczego.

$\Downarrow$ 2013/37/UE art. 1 ust. 6
(dostosowany)
 $\Rightarrow$ nowy

Artykuł 6

Zasady regulujące pobieranie opłat

1. ~~Jeżeli z tytułu ponownego wykorzystywania dokumentów pobierane są opłaty~~ $\Rightarrow$ jest nieodpłatne lub $\Leftarrow$ ~~ich~~ $\boxtimes$ następuje za opłatą, której $\boxtimes$ wysokość ograniczona jest do kosztów krańcowych poniesionych w związku z ich reprodukowaniem, udostępnianiem i rozpowszechnianiem $\Rightarrow$ oraz – w stosownych przypadkach – anonimizacją danych osobowych oraz środków zastosowanych w celu ochrony poufnych informacji handlowych $\Leftarrow$.

2. $\boxtimes$ W drodze wyjątku przepisy $\boxtimes$ ~~ust. 1~~ nie mają zastosowania do:

a) organów sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych;

~~b) w drodze wyjątku, dokumentów, których gromadzenie, produkowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie wymaga od zainteresowanych organów sektora publicznego ponoszenia kosztów i uzyskiwania dochodów wystarczających na pokrycie znacznej części tych kosztów. Wymogi te są określone prawem lub innymi wiążącymi zasadami w państwie członkowskim. W przypadku braku takich zasad wymogi określa się zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w państwie członkowskim;~~

b) bibliotek, w tym bibliotek uniwersyteckich, muzeów i archiwów;

$\Downarrow$ nowy

c) przedsiębiorstw publicznych.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 6
(dostosowany)
⇒ nowy

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) i ~~b)~~ ⇒ c) ⇐, ~~zainteresowane organy sektora publicznego obliczają~~ łączne opłaty ☒ oblicza się ☒ na podstawie obiektywnych, przejrzystych i sprawdzalnych kryteriów, które zostaną określone przez państwa członkowskie. Całkowity dochód ~~tych organów~~ z wydawania dokumentów i zezwalania na ich ponowne wykorzystywanie we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania ☒ tych dokumentów ☒ ⇒ oraz – w stosownych przypadkach – anonimizacji danych osobowych oraz środków zastosowanych w celu ochrony poufnych informacji handlowych, ⇐ wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. Opłaty są obliczane zgodnie z ☒ mającymi zastosowanie ☒ zasadami rachunkowości ~~obowiązującymi wobec danego organu sektora publicznego~~.

4. Jeżeli opłaty pobierane są przez organy sektora publicznego, o których mowa w ust. 2 lit. ~~b)~~, całkowity dochód z wydawania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ~~ochrony~~ ☒ konserwacji tych dokumentów ☒ i ustalania ☒ i uzyskiwania do nich ☒ praw ⇒ oraz – w stosownych przypadkach – anonimizacji danych osobowych oraz środków zastosowanych w celu ochrony poufnych informacji handlowych, ⇐ wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. Opłaty są obliczane zgodnie z zasadami rachunkowości ~~obowiązującymi wobec~~ ☒ mającymi zastosowanie do ☒ danego organu sektora publicznego.

↓ nowy

5. Ponowne wykorzystywanie zbiorów danych o wysokiej wartości, których wykaz określa się zgodnie z art. 13, oraz danych badawczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), jest nieodpłatne dla użytkownika.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 7
(dostosowany)

Artykuł 7

Przejrzystość

1. W przypadku opłat standardowych za ponowne wykorzystywanie dokumentów ~~będących w posiadaniu organów sektora publicznego~~ wszelkie mające zastosowanie warunki i faktyczne kwoty opłat, w tym podstawa obliczania tych opłat, są ustanawiane z wyprzedzeniem i publikowane – jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – przy wykorzystaniu środków elektronicznych.

2. W przypadku opłat za ponowne wykorzystywanie innych niż te, o których mowa w ust. 1, ~~dany organ sektora publicznego wskazuje z góry, jakie~~ czynniki ☒, które ☒ są brane pod uwagę przy obliczaniu tych opłat, ☒ wskazuje się z góry ☒. Dany ~~organ sektora publicznego~~ ☒ posiadacz dokumentów ☒ wskazuje ☒ również ☒, na żądanie, sposób obliczenia tych opłat w odniesieniu do konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie.

~~3. Wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. b), są ustanawiane z wyprzedzeniem. Są one publikowane – jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – przy wykorzystaniu środków elektronicznych.~~

↓ nowy

3. Państwa członkowskie publikują wykaz organów sektora publicznego, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a).

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 7
(dostosowany)

4. Organy sektora publicznego zapewniają, aby wnioskujący o ponowne wykorzystywanie dokumentów byli informowani o dostępnych środkach odwoławczych od decyzji lub praktyk, które ☒ mają na nich wpływ ☒ ich dotyczą.

↓ 2003/98/WE

Artykuł 8

Licencje

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 8
(dostosowany)

1. ~~Organ sektora publicznego może zezwolić na P~~ponowne wykorzystywanie ☒ dokumentów może zostać dopuszczone na określonych warunkach lub ☒ bez żadnych warunków ~~lub może określić warunki~~, w uzasadnionych przypadkach w ramach licencji. Warunki te nie ☒ mogą niepotrzebnie ☒ ograniczać ~~niepotrzebnie~~ możliwości ponownego wykorzystywania i nie ☒ mogą być ☒ są stosowane do ograniczania konkurencji.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

2. W państwach członkowskich, w których stosowane są licencje, państwa członkowskie zapewniają, ~~że~~ ☒ aby ☒ licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które można dostosować do określonych wniosków o licencje, ~~są~~ ☒ były ☒ dostępne w formacie cyfrowym i mogły być przetwarzane elektronicznie. Państwa członkowskie zachęcają ~~wszystkie organy sektora publicznego~~ do stosowania ☒ takich ☒ licencji standardowych.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 9
(dostosowany)

Artykuł 9

Rozwiązania praktyczne

Państwa członkowskie wprowadzają rozwiązania praktyczne ułatwiające wyszukiwanie dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania, takie jak wykazy ☒ najważniejszych zasobów dokumentacyjnych ☒ ~~aktywów głównych dokumentów~~ wraz z odpowiednimi metadanymi, dostępne – jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – w internecie i w formatach ☒ nadających się ☒ ~~przeznaczonych~~ do odczytu ☒ maszynowego ☒ ~~komputerowego~~, oraz portale połączone z wykazami ☒ zasobów ☒ ~~aktywów~~. W miarę możliwości państwa członkowskie ułatwiają wielojęzyczne wyszukiwanie dokumentów.

↓ nowy

Artykuł 10

Dostępność i ponowne wykorzystywanie danych badawczych

1. Państwa członkowskie wspierają dostępność danych badawczych poprzez przyjęcie polityki krajowej oraz podejmowanie odpowiednich działań mających na celu zapewnienie powszechnej dostępności danych badawczych pochodzących z badań naukowych finansowanych ze środków publicznych („polityka otwartego dostępu”). Wspomnianą politykę otwartego dostępu kieruje się do organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe.

2. Dane badawcze udostępnia się do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych lub niekomercyjnych na warunkach określonych w rozdziałach III i IV, w zakresie, w jakim dane te są finansowane ze środków publicznych, oraz gdy dostęp do tych danych zapewniono za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego. W tym kontekście uwzględnia się uzasadnione interesy handlowe oraz istniejące już prawa własności intelektualnej. Przepis ten nie narusza art. 1 ust. 2 lit. c).

↓ 2003/98/WE (dostosowany)
⇒ nowy

ROZDZIAŁ IV

BRAK DYSKRYMINACJI I UCZCIWY HANDEL

Artykuł ~~111~~10

Brak dyskryminacji

1. Żadne stosowane warunki ponownego wykorzystywania dokumentów nie mogą dyskryminować porównywalnych kategorii ponownego wykorzystywania ☒, w tym ponownego wykorzystywania w wymiarze transgranicznym ☒.

2. Jeśli dokumenty są ponownie wykorzystywane przez organ sektora publicznego jako materiał wejściowy służący jego działalności komercyjnej ~~leżącej~~ ☒ wykraczającej ☒ poza zakres ~~em~~ jego zadań publicznych, przy dostarczaniu dokumentów przeznaczonych do tej działalności stosuje się takie same opłaty i inne warunki, jakie stosuje się w odniesieniu do innych użytkowników.

Zakaz umów o wyłączności

1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów jest otwarte dla wszystkich potencjalnych uczestników rynku, nawet jeśli jeden lub kilku jego uczestników już wykorzystuje oparte na tych dokumentach produkty o wartości dodanej. ~~Kontrakty~~ ☒ Umowy ☒ i inne ~~umowy~~ ☒ uzgodnienia ☒ między organami sektora publicznego lub ☒ przedsiębiorstwami publicznymi ☒ będącymi w posiadaniu dokumentów ~~ai~~ stronami trzecimi nie mogą ~~udzielać~~ ☒ przyznawać ☒ praw wyłącznych.

2. Jeżeli prawo wyłączne jest jednak konieczne do ~~dostarczania~~ ☒ świadczenia ☒ usług w interesie publicznym, ważność przyczyn uzasadniających przyznanie prawa wyłącznego podlega regularnym przeglądom, ~~ai~~ w każdym ~~przypadku,~~ ☒ razie ☒ przeglądu dokonuje się co trzy lata. Umowy o wyłączności zawarte po wejściu w życie niniejszej dyrektywy ☒ podaje się do publicznej wiadomości przynajmniej na dwa miesiące przed ich wejściem w życie. Ostateczne warunki takich umów ☒ ~~są przejrzyste~~ ☒ formułuje się przejrzysto ☒ i ~~podaje~~ do publicznej wiadomości.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 10 lit. a)

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do digitalizacji zasobów kulturowych.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 10 lit. b)
(dostosowany)

~~32a.~~ Niezależnie od ust. 1, jeśli prawo wyłączne dotyczy digitalizacji zasobów kulturowych, okres obowiązywania takiego prawa wyłącznego nie przekracza co do zasady 10 lat. W przypadku gdy okres ten przekracza 10 lat, podlega on przeglądowi w 11. roku oraz następnie, ~~w odpowiednich~~ ☒ stosownie do ☒ przypadkach, co siedem lat.

Umowy zapewniające prawa wyłączne, o których mowa w akapicie pierwszym, ~~są przejrzyste i podawane~~ ☒ formułuje się przejrzysto i podaje ☒ do publicznej wiadomości.

W przypadku gdy istnieje prawo wyłączne, o którym mowa w akapicie pierwszym, w ramach tej umowy zainteresowany organ sektora publicznego otrzymuje bezpłatnie egzemplarz poddanych digitalizacji zasobów kulturowych. Egzemplarz ten jest udostępniany do ponownego wykorzystywania z końcem okresu obowiązywania prawa wyłącznego.

↓ nowy

4. Uzgodnienia praktyczne lub prawne, które, choć wprost nie przyznają prawa wyłącznego, mają na celu ograniczenie dostępności dokumentów do ponownego wykorzystania przez podmioty inne niż osoba trzecia będąca stroną danego uzgodnienia lub w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że doprowadzą do takiej ograniczonej dostępności, podaje się do wiadomości publicznej na co najmniej dwa miesiące przed ich wejściem w życie. Ostateczne warunki takich uzgodnień formułuje się przejrzysto i podaje do publicznej wiadomości.

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 10 lit. c)
(dostosowany)

~~3. Umowy o wyłączność istniejące w dniu 1 lipca 2005 r., niekwalifikujące się jako wyjątki na mocy ust. 2, wygasają wraz z końcem obowiązywania kontraktu, a w każdym przypadku najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r.~~

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 10 lit. d)
(dostosowany)

~~54. Bez uszczerbku dla ust. 3, Umowy o wyłączności istniejące w dniu 17 lipca 2013 r., niekwalifikujące się jako wyjątki na mocy ust. 2 i 32a, wygasają wraz z końcem obowiązywania kontraktu~~ ☒ umowy ☒, a w każdym przypadku ☒ razie ☒ najpóźniej w dniu 18 lipca 2043 r.

↓ nowy

ROZDZIAŁ V

ZBIORY DANYCH O WYSOKIEJ WARTOŚCI

Artykuł 13

Wykaz zbiorów danych o wysokiej wartości

1. W celu osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy Komisja przyjmuje wykaz zbiorów danych o wysokiej wartości spośród dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, wraz z trybem ich publikacji i ponownego wykorzystywania.

2. Te zbiory danych udostępnia się nieodpłatnie, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego i za pośrednictwem API. Warunki ponownego wykorzystywania tego rodzaju zbiorów danych muszą być zgodne z postanowieniami licencji na zasadzie otwartych standardów.

3. W drodze wyjątku nieodpłatne udostępnianie, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do zbiorów danych o wysokiej wartości będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych, jeżeli z oceny skutków, o której mowa w art. 13 ust. 7, wynika, że nieodpłatne udostępnianie tych zbiorów danych doprowadzi od znacznego zakłócenia konkurencji na odnośnych rynkach.

4. Oprócz warunków określonych w ust. 2 Komisja może określić inne warunki, w szczególności

a) wszelkie warunki ponownego wykorzystywania;

b) formaty danych i metadanych oraz środki techniczne dotyczące publikacji i rozpowszechniania.

5. Wyboru zbiorów danych do uwzględnienia w wykazie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w oparciu o ocenę ich potencjału generowania korzyści społeczno-ekonomicznych, liczby użytkowników oraz przychodów, jakie mogą pomóc wygenerować, a także możliwości ich łączenia z innymi zbiorami danych.

6. Środki, o których mowa w niniejszym artykule, są przyjmowane przez Komisję w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE, z zastrzeżeniem procedury określonej w art. 14.

7. Komisja przeprowadza ocenę skutków obejmującą analizę kosztów i korzyści przed przyjęciem aktu delegowanego oraz zapewnia, aby akt ten stanowił uzupełnienie istniejących sektorowych instrumentów prawnych w odniesieniu do ponownego wykorzystywania dokumentów, które objęte są zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. W odniesieniu do zbiorów danych o wysokiej wartości będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych w ocenie skutków szczególną uwagę poświęca się roli, jaką przedsiębiorstwa publiczne odgrywają w konkurencyjnym otoczeniu gospodarczym.

↓ 2003/98/WE

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

↓ nowy

Artykuł 14

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 13, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [*date of entry into force of the Directive*] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

Artykuł ~~154~~2

Wykonanie ☒ **Transpozycja** ☒

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ~~niniejszej dyrektywy~~ ☒ art. [...] ☒ do dnia ~~4 lipca 2005~~ ☒ [...] ☒ r. ~~i n~~ Niezwłocznie ~~powiadomią o tym~~ ☒ przekazują ☒ Komisji ☒ tekst tych przepisów ☒.

~~Środki~~ ☒ Przepisy ☒ przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. ☒ Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. ☒ Metody dokonywania takiego odniesienia ☒ i formułowania takiego wskazania ☒ określane są przez państwa członkowskie.

☒ 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. ☒

↓ 2013/37/UE art. 1 ust. 11
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~164~~3

Przegląd ☒ **Ocena** ☒

1. ⇒ Nie wcześniej niż cztery lata po dacie transpozycji niniejszej dyrektywy ⇐ Komisja przeprowadza ☒ ocenę ☒ ~~przegląd stosowania~~ niniejszej dyrektywy ~~przed dniem 18 lipca 2018 r. i przekazuje wyniki tego przeglądu~~ ☒ przedkłada ☒ Parlamentowi Europejskiemu, i Radzie ⇒ i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu ⇐ ☒ sprawozdanie na temat głównych jej ustaleń ☒ ~~wraz z wszelkimi propozycjami zmian niniejszej dyrektywy.~~ ⇒ Ocenę przeprowadza się zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa⁵². Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania ⇐.

~~2. Co 3 lata państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie na temat dostępności informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania, warunków ich udostępniania oraz praktyk w zakresie środków odwoławczych. Na podstawie tego sprawozdania, które zostaje podane do publicznej wiadomości, państwa członkowskie~~

⁵² SWD(2017) 350.

~~przeprowadzają przegląd stosowania art. 6, w szczególności w zakresie pobierania opłat przekraczających koszty krańcowe.~~

~~23. Przegląd, o którym mowa w ust. 1,~~ ☒ Ocena ☒ dotyczy w szczególności zakresu i skutków niniejszej dyrektywy, w tym ~~rozmiarów~~ ☒ skali ☒ wzrostu ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego, ☒ do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, ☒ skutków zasad stosowanych do pobierania opłat oraz ponownego wykorzystywania urzędowych tekstów natury prawnej i administracyjnej, ☒ ponownego wykorzystywania dokumentów będących w posiadaniu podmiotów innych niż organy sektora publicznego, ☒ interakcji między przepisami w zakresie ochrony danych a możliwościami ponownego wykorzystywania, jak również dalszych możliwości ~~poprawy~~ ☒ usprawnienia ☒ prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rozwoju europejskiego sektora treści cyfrowych ☒ gospodarki opartej na danych ☒.

Artykuł 17

Uchylenie

Dyrektywa 2003/98/WE, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku I część A, traci moc od dnia [day after the date in the first subparagraph of Article 15(1)], bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektywy, określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

↓ 2003/98/WE (dostosowany)

Artykuł ~~18~~¹⁴

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie ~~z dniem~~ ☒ dwudziestego dnia po ☒ jej opublikowaniu¹⁴ w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł ~~19~~¹⁵

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący